

EVANĐELJE
KOJE JE NAPISAO
APOSTOL JOVAN

EVANĐELJE
KOJE JE NAPISAO
APOSTOL JOVAN

Beograd
2023.

*Utelovljenje
Božije Reči*

Pre svega je bila Reč.	1
Reč je bila s Bogom i Bog je bio Reč.	
Oduvek je Reč bila s Bogom.	2
Baš ništa što postoji nije stvoreno bez ove Reči.	3
U njoj je bio život – život koji je svetlost	4
ljudskom rodu.	
Svetlost je sijala u tami, a tama je nije	5
mogla nadvladati.	
 Nastupio je čovek, poslan od Boga, po imenu Jovan.	6
On je došao kao svedok, da svedoči za Svetlost,	7
kako bi svi poverovali kroz njega. On, sam po sebi,	8
nije bio Svetlost, nego je samo svedočio za Svetlost.	
 Jer, istinita Svetlost, koja osvetljava svako ljudsko	9
biće, došla je na svet i stanovala je u svetu – u	10
svetu koji je kroz njega i postao – ali ga svet ipak	
nije poznao!	
Došao je svojim – a oni ga nisu primili.	11
A svima onima koji su ga primili, dao je pravo da	12
postanu deca Božija – onima koji veruju u njegovo	
Ime; koji nisu rođeni telesnom željom i delom	13
svojih bioloških roditelja – nego od Boga.	
 Reč je došla i postala ljudsko telo i nastanila se	14
među nama, tako da smo mogli gledati njenu slavu:	
slavu koju ima on, kao Jedinstveno-Rodni od Oca,	
prepun milosti i istine.	

Jovan je vičući svedočio za njega: 15
 „Evo, za ovoga sam vam govorio:
Onaj koji za mnom dolazi – on je ispred mene,
jer je postojao pre mene”!

Iz njegove punine smo svi mi primili 16
 milost preko milosti.

Jer, Zakon je dan preko Mojsija 17
 a milost i istina su nam došle kroz Isusa Hrista.

Niko nikad nije video Boga, 18
 osim Jedinstveno-Rodnog Boga [*Sina*],
 koji je u Očevom krilu, on nam ga je obznanio.

*Svedo-
 čanstvo
 Jovana
 Krstitelja*

Evo šta je Jovan posvedočio, kada su Jevreji iz Je- 19
 rusalima poslali sveštenike i levite da ga pitaju: „Ko
 si ti?“ Priznao im je i izjavio: „Ja nisam Hristos!“ 20
 Tada su ga zapitali: „A šta si onda? Jesi li ti oče- 21
 kivani Ilija?“ On reče: „Nisam.“ „Da li si prorok?“
 On odgovori: „Nisam.“ Onda mu rekoše: „Ko si 22
 ti? Šta da kažemo onima koji su nas poslali - šta
 kažeš za sebe?“ On im reče: 23

„Ja sam glas onoga koji više u pustinji:
Poravnajte put Gospodnji!”

– kao što je to i rekao prorok Isaija.

Poslanici, koji su bili fariseji, još su ga upitali: 24, 25
 “Zašto onda krštavaš, kad nisi ni Hristos, ni Ilija,
 ni prorok?” Jovan im je odgovorio: “Ja krštavam 26
 samo vodom, ali među vama je onaj koga niste

prepoznali. On dolazi za mnom, a njemu ja nisam dostojan ni obuću skinuti.” 27

Ovo se sve dogodilo u Betaniji, s druge strane Jordana, gde je Jovan krštavao. 28

Sutradan je Jovan video Isusa kako mu prilazi, pa uzviknu: „Evo ga! To je Jagnje Božije! On uklanja grehe sveta! On je onaj za koga sam vam rekao: 29 30

*Za mnom dolazi čovek
koji je veći od mene
jer je postojao pre mene.“*

“Nisam ga poznavao, ali sam došao da krštavam vodom kako bi se on mogao objaviti Izrailju.” 31

Jovan je još i ovo posvedočio: “Video sam kako je Duh, poput goluba, sišao s neba i ostao na njemu. 32

Ja ga ne bih prepoznao, ali mi je onaj, koji me je poslao da krštavam vodom, rekao: “**Na koga vidiš da silazi Duh i ostaje na njemu, znaj da je to onaj koji krštava Svetim Duhom.**” Ja sam to video i svedočim da je on Sin Božiji!“ 33 34

*Prvi
Isusovi
učenici*

Sutradan je Jovan ponovo bio tamo s dvojicom svojih učenika. Kada je video Isusa kako prilazi, rekao je: „Evo Jagnjeta Božijeg!“ A kada su ova dva učenika čuli šta je rekao, pošli su za Isusom. Isus se osvrnuo, video ih da ga prate, pa ih je upitao: „**Šta želite?**“ Oni odgovoriše: „Ravi – što u prevodu znači: Učitelju – gde stanuješ?“ Isus 35 36 37 38 39

im reče: „**Dodite, pa ćete videti.**“ Otišli su s njim i videli gde stanuje, a – budući da je, kada su stigli, već bilo osam sati uveče – toga dana su i zanoćili kod njega.

Jedan od ove dvojice – koji su čuli Jovanovo svedočanstvo i pošli za Isusom – bio je Andrej, brat Simona Petra. On je prvo pronašao svoga brata Petra i saopštio mu: „Našli smo Mesiju – [*Božijeg Pomazanika*] u prevodu – Hrista!“ I odmah ga je doveo kod Isusa. Isus ga je pogledao i rekao mu je: „**Ti si Simon, Jovanov sin, a ja ću te nazvati Kifa**“ – u prevodu: Petar [*doslovno: Stena*].

Sutradan je Isus hteo da ode u Galileju, gde je našao Filipa i rekao mu: „**Hajde za mnom!**“ Filip je bio iz Vitsaide, Andrejevog i Petrovog grada. Filip je potražio Natanaila i rekao mu: „Našli smo onoga o kome su pisali Mojsije u Zakonu i proroci: to je Isus, Josifov sin, iz Nazareta!“ „Iz Nazareta!“ reče Natanail, „Može li odatle da bude nešto dobro?“ Filip mu je rekao: „Dođi i vidi!“

Kada je Isus video Natanaila kako mu prilazi, reče za njega: „**Evo, on je zaista Izrailjac u kome nema lukavstva.**“ Natanail je upitao Isusa: „Odakle me poznaješ?“ Isus je odgovorio: „**Video sam te kad si bio pod smokvom, pre nego što te je Filip pozvao.**“ Natanail mu reče: „Učitelju, ti si Sin Božiji, ti si car Izrailja!“ A Isus mu reče: „**Veruješ li zato što sam ti rekao da sam te video pod smokvom? Videćeš**

mного više od ovoga!“ A dodade i ovo: „Zaista vam istinu kažem da ćete videti otvoreno nebo i Božije anđele da se penju i silaze na Sina Čovečijega.“

51

2

*Svadba
u Kani*

Trećeg dana je bila svadba u Kani Galilejskoj. Tamo je bila i Isusova majka; a na svadbu je pozvan i Isus i njegovi učenici. Kada je nestalo vina, majka je rekla Isusu: „Nemaju više vina!“ Isus joj je odgovorio: „Šta ja imam i šta ti imaš s tim, ženo draga? Ne nagovaraj me – još nije došao moj čas!“ Ali, njegova majka je ipak rekla slugama: „Šta god da vam kaže – sve ga poslušajte!“

1

2

3

4

5

A tamo je bilo šest kamenih posuda, koje su Jevreji koristili za obredno pranje, i svaka je bila veličine od oko sto litara. Isus je rekao slugama: „Napunite ove posude vodom!“ I oni ih napuniše do vrha. Onda im reče: „Sad odatle napunite bokale i odnesite ih trpezaru!“ I oni su to i učinili. Kada je trpezar okusio vodu, koja je postala vino – ne znajući odakle je, jer su to znale samo slugе koje su zahvatile vodu – odmah je pozvao mladoženju i rekao mu: „Svako prvo iznosi dobro vino, a kad se gosti napiju, onda iznosi lošije... A ti si čuvao dobro vino sve do sada!“

6

7

8

9

10

Tako je Isus učinio svoje prvo čudo u Kani Galilejskoj i javno pokazao svoju slavu, pa su njegovi učenici poverovali u njega. Posle ovoga je Isus otišao s majkom, braćom i učenicima u Kafernaum, ali tamo nisu ostali mnogo dana.

11

12

*Isus u
Hramu*

Približavala se jevrejska Pasha, pa je Isus otišao u Jerusolim. Tamo je u Hramu zatekao prodavce volova, ovaca i golubova, i menjače novca, koji su tamo držali tezge. Napravio je bič od užadi i sve ih je isterao iz Hrama zajedno s ovcama i volovima. Menjačima je razbacao novac i ispreturao stolove, a prodavcima golubova je rekao: „**Nosite to odavde! Ne pravite pijacu od doma moga Oca!**“ Njegovi učenici su se tada setili ovih reči iz Pisma: „Izjeda me revnost za tvoj dom!“

Tada su ga Jevreji upitali: „Kojim čudom nam možeš dokazati da smeš ovo da činiš?“ Isus im je odgovorio: „**Porušite ovaj hram – i ja ću ga podići za tri dana!**“ „Ovaj hram je građen četrdeset i šest godina,“ rekli su Jevreji, „a ti ćeš ga podići za tri dana!“

Međutim, hram o kome je on govorio je bilo njegovo telo. Kada je ustao iz mrtvih, njegovi učenici su se setili ovoga šta je rekao, i poverovali su Pismu i Isusovim rečima.

Tokom njegovog boravka u Jerusalimu za vreme praznika Pashe, mnogi su videli čudesa koja je činio i poverovali su u njegovo ime. Ipak, Isus im se nije poveravao, jer ih je sve dobro poznao. Njemu nije bilo potrebno da mu za nekoga neko nešto kaže, jer je znao ljude u dušu.

3

*Isus i
Nikodim*

Među farisejima je bio čovek, jevrejski starešina, po imenu Nikodim. On je noću došao Isusu i rekao

mu je: „Učitelju, znamo da si ti pravo od Boga došao kao učitelj, jer niko ne može da čini ova čuda koja ti činiš ako Bog nije s njim...” Tada je Isus rekao: 3

„Ja ti kažem ono što je *da i amin:*
Carstvo Božije neće videti
niko ko se ne rodi ponovo!“

A Nikodim ga je upitao: „Kako se odrastao čovek može ponovo roditi? Kako je moguće da po drugi put uđe u utrobu svoje majke da bi se rodio?“ 4
Isus mu je odgovorio: 5

„Ja ti pravu istinu govorim:
ako se ko ne rodi vodom i Duhom,
ne može ući u Carstvo Božije;
jer ono što je rođeno od tela – telo je; 6
a što je rođeno od Duha – duh je.
Zato se nemoj čuditi što sam ti rekao 7
da se morate ponovo roditi.
Vetar duva gde hoće – huk njegov čuješ – 8
ali ne znaš od kuda dolazi i kuda ide;
a tako je i sa svakim koji je rođen od Duha.“

Nikodim mu je priznao: „Ne razumem kako je to moguće...” A Isus mu je rekao: „Ne razumeš to iako si izrailjski učitelj?“ 9
10

„Ja ti govorim istinu i samo istinu: 11
govorimo ono što sigurno znamo
i svedočimo ono što smo sami videli;

a vi ipak ne prihvatate naše svedočanstvo. Ne verujete čak ni ovo što vam govorim o zemaljskim stvarima, pa kako biste verovali ako bih vam govorio o nebeskim?	12
Zapravo, niko se nije popeo na nebo osim onoga koji je sišao sa neba – Sina Čovečijeg!	13
Zato, kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji, tako je neophodno da i Sin Čovečiji bude podignut,	14
da bi svako – ko veruje – imao u njemu život večni!	15
Da, Bog je toliko zavoleo svet da je dao svoga Jedinstveno-Rodnog Sina da niko – ko veruje u njega – ne propadne, nego da ima život večni!	16
Jer, nije Bog svoga Sina poslao u svet da osudi svet, nego da kroz njega spase svet.	17
Zato, ko veruje u njega, tome se ne sudi; a ko ne veruje, već je osuđen, jer nije verovao u Ime Jedinstveno-Rodnog Sina Božijeg.	18
Suština ovoga suda je da je SVETLOST došla na svet, ali je ljudima tama bila draža od svetlosti, jer su njihova dela bila zla.	19
Svako ko čini zlo ne voli svetlost i ne izlazi na svetlost, da se njegova dela ne bi obelodanila.	20
S druge strane, ko živi u istini ide na svetlost, da se pokaže da su njegova dela u Bogu učinjena.“	21

*Jovan
ponovo
svedoči
za Isusa*

Nakon ovoga, Isus je sa svojim učenicima došao u Judeju, i ovde je boravio s njima i krštavao. 22
A i Jovan je krštavao u Enonu, kod Salima, jer je 23
tamo bilo mnogo vode. Ljudi su dolazili i krštavali se. (Jovan tada još nije bio bačen u tamnicu). 24

Tada je, između Jovanovih učenika i jednog Jevreja, nastala rasprava oko očišćenja. 25
Onda su došli i rekli Jovanu: „Učitelju, vidi, onaj što je bio s tobom s druge strane Jordana – onaj 26
za koga si ti svedočio – evo, sada i on krštava i svi idu kod njega!“ Jovan im je odgovorio: 27

„Ne može niko ništa primiti
ako mu to nije dato s neba.
Vi ste mi svedoci da sam rekao: 28
*Ja nisam Hristos, nego sam samo
poslan pred njim.*

Mlada pripada jedino mladoženji; 29
a mladoženjin prijatelj samo stoji sa strane
i od srca se raduje mladoženjinom glasu
punom sreće.

Tako se i moja radost sada ostvaruje,
jer on treba da raste, a ja da se umanjujem! 30
Ko dolazi odozgo – on je iznad svih; 31
a koji je sa zemlje – on je zemaljski,
a zemaljski i govori.

Ko dolazi sa neba – on je iznad svih. 32
On svedoči ono što je video i čuo,
bez obzira i da niko ne prihvata
njegovo svedočanstvo.

Ali, ko je primio njegovo svedočanstvo, 33
 taj je potvrdio da je Bog istinit;
 jer, zaista, onaj koga je Bog poslao 34
 on govori Božije reči – njemu Bog
 nije dao Duha na meru!
 Bog Otac ljubi Sina 35
 i sve mu je predao u ruke.
 Ko veruje u Sina – ima život večni; 36
 a ko neće da bude poslušan Sinu,
 neće videti život – gnev Božiji ostaje na njemu.“

4

*Isus i
Samarjanka*

Kada je Isus saznao da su fariseji čuli da „Isus
 ima više učenika i više ljudi krštava nego Jo- 1
 van“ – iako Isus lično nije krštavao nego njegovi 2
 učenici – otišao je iz Judeje i uputio se nazad u 3
 Galileju. Put ga je vodio tako da je morao proći 4
 kroz Samariju.

Tako je stigao u samarjansko selo zvano Sihar, 5
 koje se nalazilo nedaleko od zemlje koju je Jakov
 dodelio svome sinu Josifu. Ovde je bio i Jakovljev 6
 bunar i Isus je, umoran od puta, ovde seo. Bilo je
 to oko podneva.

Tada je na bunar došla jedna žena, Samarjanka, 7
 da izvuče vodu. Isus joj reče: „Daj mi da pijem.“
 (Naime, njegovi učenici su otišli u grad da kupe 8
 hranu.) Žena Samarjanka mu reče: „Kako to da 9
 ti, Jevrej, od mene – žene Samarjanke – tražiš da
 piješ?“ (Jer, Jevreji su izbegavali Samarjane.)
 Isus joj odgovori: 10

„Kada bi znala za Dar Božiji
i ko je onaj, koji ti je rekao *daj mi da pijem*
ti bi od njega tražila i dobila živu vodu!“

Žena mu reče: „Gospodine, nemaš kofu, a bunar je 11
dubok; odakle ti, onda, živa voda? Zar si ti veći 12
od našega oca Jakova, koji nam je i dao ovaj bu-
nar, i pio iz njega – i on, i njegovi sinovi, i njegova
stoka?“ Isus joj odgovori: 13

„Svako ko pije ovu vodu ponovo će ožedneti;
ali ko god pije vodu, koju ja dajem, 14
nikada neće ožedneti,
nego će voda, koju ću mu ja dati,
postati u njemu izvor vode
koja izvire u večni život!“

Žena mu reče: „Gospodine, daj mi tu vodu da ne 15
budem više žedna i da ne dolazim više ovde da
zahvatam vodu.“ Isus joj reče: „**Idi, pozovi svoga** 16
muža i dođite ovde.“ A žena mu odgovori: „Ja 17
nemam muža.“ Tada joj Isus reče: „**Dobro si rekla**
da nemaš muža, jer si imala pet muževa, a ni ovaj, 18
koga sada imaš, nije tvoj muž. Rekla si istinu.“
Reče mu žena: „Gospodine, vidim da si prorok... 19
Naši su očevi slavili Boga na ovoj planini, a vi ka- 20
žete da je Jerusalem to mesto gde se treba Bogu
moliti...“ Isus joj odgovori: 21

„Veruj mi, ženo, da dolazi vreme
kada nećete slaviti Oca niti na ovoj planini,

niti u Jerusalimu. 22
 Vi slavite ono što ne poznajete,
 a mi slavimo onoga koga znamo – jer spasenje
 dolazi od Jevreja. 23
 Ali, dolazi čas i već je došao,
 kada će istinski molioci proslavljati
 Oca u Duhu i istini!
 Jer, zapravo, Otac traži da ga takvi molioci slave.
 Bog je Duh; i onima koji mu se mole, 24
 neophodno je da se mole u Duhu i istini.“

Tada mu žena reče: „Znam da dolazi Mesija – onaj 25
 koji se zove Hristos; i kada on dođe, on će nam sve
 obznaniti.“ Isus joj tada reče: „To sam ja, koji sada 26
 govorim s tobom.“

Utom su se vratili Isusovi učenici, i čudili su se 27
 što Isus govori sa ženom, ali niko od njih ga nije
 pitao šta se događa i zašto razgovara s njom. A 28
 žena je ostavila svoj krčag za vodu, otišla u grad i
 pozvala sve ljude: „Dođite da vidite čoveka koji mi 29
 je rekao sve što sam učinila – da nije on Hristos?“
 I ljudi iz grada krenuše prema njemu. 30

U međuvremenu, učenici su nudili Isusa rečima: 31
 „Učitelju, jedi.“ Ali im je on rekao: „Ja za jelo 32
 imam hranu o kojoj vi ne znate.“ To je navelo 33
 učenike da se upitaju među sobom: „Da mu nije
 neko nešto doneo da jede?“ Tada im Isus reče: 34

“Moja hrana je da činim volju onoga
 koji me je poslao,
 i da dovršim njegovo delo.
 Kažete da će za četiri meseca doći vreme žetve;
 ali vam ja kažem da podignete svoje oči
 i da vidite kako se njive već žute za žetvu.
 Žetelac već prima platu i skuplja rod za večni
 život, da se sejač i žetelac zajedno raduju!
 Stvarno je istina da *jedan seje, a drugi žanje*;
 i ja sam vas poslao da žanjete
 ono za šta se niste vi trudili nego drugi,
 a vi ste ušli u njihov trud.“

Mnogi ljudi iz ovoga mesta su poverovali u Isusa
 zbog toga što im je Samarjanka posvedočila: „On
 mi je rekao sve što sam učinila“; i došli su k Isusu
 moleći ga da ostane kod njih – i on je ostao tamo
 dva dana. Tako je još mnogo više ljudi poverovalo
 na osnovu Isusovih reči, te su ovoj ženi rekli: „Sada
 ne verujemo samo zbog tvoga svedočanstva, nego
 zato što smo njega lično slušali i razumeli da je on
 zaista SPASITELJ SVETA!“

*Vera
 carskog
 činovnika*

Posle ta dva dana, Isus je otišao u Galileju. Isus
 je i sam svedočio da prorok nije poštovan u svo-
 me zavičaju. Kada je stigao, ovde su ga primili
 oni Galilejci koji su videli šta je sve on učinio u
 Jerusalimu za vreme praznika, jer su i oni bili
 tamo za praznik.

Ponovo je došao u Kanu Galilejsku, gde je pretvorio vodu u vino. Tamo je bio neki carski činovnik, čiji je sin ležao bolestan u Kafernaumu. Kada je on čuo da je Isus iz Judeje došao u Galileju, otišao je kod njega i molio ga je da pođe s njim i izleči mu sina, koji je bio na samrti. Tada mu je Isus rekao: „Nikako ne verujete pre nego što vidite znake i čudesa!?” A carski činovnik mu reče: „Gospode, dođi, dok mi nije umrlo dete!” Reče mu Isus: „Idi, tvoj sin je živ i zdrav!” Čovek je poverovao ovim Isusovim rečima i otišao je.

Dok je još bio na putu, presrele su ga njegove slugе, javljajući mu da je njegovo dete živo i zdravo. On se raspitao za tačno vreme kada mu je pošlo nabolje, i rekli su mu da je to bilo juče oko sedam sati uveče – da ga je tada pustila groznica. Tada je otac shvatio da je to bilo tačno onog časa kada mu je Isus rekao *tvoj sin je živ i zdrav* – i poverovao je u Isusa i on i sav njegov dom.

Ovo drugo čudo Isus je učinio kada se vratio iz Judeje u Galileju.

5

*Isceľenje
u Banji
Vitezdi*

Posle toga, Isus je otišao na jevrejski praznik u Jerusalim. U Jerusalimu, kod Ovčijih vrata, nalazi se banja sa pet tremova, koja se jevrejski zove Vitezda. Tamo je ležalo mnoštvo bolesnika: slepih, hromih i nepokretnih. * Među njima je bio i jedan čovek,

*Četvrti stih je izostavljen, jer je ovaj prevod usklađen sa dva najstarija sačuvana manuskripta tekstova evanđelja: p66 (II vek,

koji je trideset osam godina bolovao od svoje
 bolesti. Kada ga je Isus video kako tamo leži, a
 saznajući da je već toliko dugo bolestan, upitao
 ga je: „**Da li hoćeš da budeš zdrav?**“ Bolesnik
 mu je odgovorio: „Gospode, nemam čoveka koji bi
 me pustio u vodu odmah nakon što se zatalasa –
 jer, dok ja siđem, drugi stignu pre mene.“ Isus
 mu reče: „**Ustani, uzmi svoju prostirku i hodaj!**“
 I čovek je trenutno ozdravio, uzeo je svoju pros-
 tirku i počeo da hoda!

A toga dana je bila subota. Stoga su Jevreji za-
 merali izlečenom čoveku i govorili mu: „Subota
 je! Ne smeš nositi svoju prostirku!“ A on im je
 odgovorio: „Ali, onaj koji me je izlečio rekao mi
 je: ‘Uzmi svoju prostirku i hodaj!’“ Tada su ga
 upitali: „Ko je taj čovek koji ti je rekao da to radiš?“
 Međutim, izlečeni čovek nije znao ko je to bio, jer
 je Isus zamakao u mnoštvu ljudi koje je bilo tamo.
 Kasnije, Isus ga je našao u hramu i rekao mu je:
 „**Vidiš, ozdravio si. Ne greši više – da te ne snađe
 još nešto gore.**“

Tada je ovaj čovek otišao i rekao Jevrejima da
 je Isus taj koji ga je izlečio. Zato su sada Jevreji
 počeli progoniti Isusa, zato što je sve to činio
 subotom. Ali, Isusov odgovor njima bio je: „**Moj
 Otac stalno radi – pa radim i ja!**“ E, sada su Je-
 vreji još više želeli da ga ubiju, jer ne samo da je

lokacija: Ženeva – P. Bodmer II) i p67 (II vek, lokacija: Barcelona),
 u kojima nema ovog teksta.

narušavao subotu, nego je i Boga nazivao svojim
Ocem – izjednačavajući se tako s Bogom!

*Sin ima
Očev
autoritet*

U svom odgovoru na ovo, Isus im je rekao:

19

„Ja vam govorim pravu istinu:

Sin ne može ništa sam od sebe da čini
ako ne vidi šta čini Otac.

Jer, ono što čini Otac, to isto tako čini i Sin.

Naime, Otac voli Sina i pokazuje mu sve što čini;
a pokazao će mu i veća dela od ovih,
od kojih ćete vi ostati u čudu.

20

Jer, kao što Otac vaskrsava mrtve i oživljava ih,
tako i Sin oživljava one koje hoće.

21

Otac ne sudi nikome, jer je sav sud predao Sinu,
kako bi svi poštovali Sina, kao što poštuju i Oca.

22

Ko ne poštuje Sina – ne poštuje ni Oca
koji ga je poslao.

23

Istinu i samo istinu vam govorim:

24

ko sluša moju reč i ko veruje onome
koji me je poslao,
ima večni život!

Ne dolazi pred sud – prenesen je
iz smrti u život!

Ja vam govorim ono što je *da i amin*:
ide čas i već je došao, kada će mrtvi
čuti glas Sina Božijeg,
i oživeće koji ga čuju.

25

Jer, baš kao što Otac ima u sebi život,
tako je dao i Sinu da ima život u sebi.

26

Dao mu je i vlast da sudi – jer je i Sin Čovečiji.	27
Ne čudite se ovome,	28
jer ide čas kada će svi u grobovima čuti njegov glas	
i kada će vaskrsnuti za život	29
oni koji su činili dobro,	
a oni, koji su činili zlo, vaskrsnuće za sud.	
Ja ne mogu da činim ništa sam od sebe:	30
kako slušam – tako sudim;	
i moj sud je pravedan zato što	
ne tražim svoju volju,	
nego volju onoga koji me je poslao.	
Ako ja svedočim sam za sebe,	31
moje svedočanstvo nije istinito,	
ali drugi svedoči za mene,	32
i ja znam da je istinito svedočanstvo	
kojim svedoči za mene.	
Vi ste poslali ljude Jovanu!	33
I on je svedočio za istinu!	
Meni nije potrebno svedočanstvo od čoveka,	34
ali ovo vam govorim da se vi spasete.	
Jovan je bio svetiljka koja je gorela i svetlila,	35
i vi ste hteli da se nakratko	
radujete njegovoj svetlosti.	
Međutim, ja imam veće svedočanstvo	36
od Jovanovog,	
a to su dela – dela koja mi je dao Otac	
da ih izvršim – i baš ta dela koja činim,	
svedoče za mene – svedoče da me je Otac poslao!	
A za mene svedoči i Otac koji me je poslao!	37
Vi nikada niste čuli njegov glas	

niti ste ikada videli njegovo lice.
 Reč njegova ne stanuje u vama 38
 zato što ne verujete onome koga je on poslao.
 Za mene svedoče i Pisma,
 koja vi istražujete – jer smatrate 39
 da u njima imate večni život.
 Ali, vi ne želite da dođete k meni da imate život! 40
 Ljudsku slavu ja ne primam;
 uostalom, dobro znam da nemate u sebi 41
 Božiju ljubav. 42
 Ja sam došao u ime svoga Oca,
 a vi me niste primili. 43
 Ako bi drugi došao u svoje ime –
 njega biste primili!
 Kako biste i mogli verovati, 44
 kada samo tražite slavu jedni od drugoga,
 a ne tražite slavu od Jedinoga Boga?!
 Nemojte samo misliti da ću vas ja tužiti Ocu. 45
 Mojsije je taj koji vas osuđuje – baš on,
 u koga ste se nadali – jer da ste verovali Mojsiju, 46
 onda biste verovali i meni,
 zato što je on pisao o meni.
 Ali, ako vi ne verujete njegovom pisanju, 47
 kako ćete verovati mojim rečima?“

6

*Isus
 hrani pet
 hiljada
 ljudi*

Posle ovoga Isus je otišao na drugu stranu Ga- 1
 lilejskog, to jest, Tiverijadskog jezera. Pratilo 2
 ga je mnoštvo naroda, jer su videli njegova čuda 3
 isceljenja bolesnih. Isus se popeo na jednu goru 4
 i tamo je sedeo sa svojim učenicima. Bio je blizu
 jevrejski praznik Pashe.

Kada je Isus podigao svoj pogled, video je mnogi narod da ide prema njemu, pa je rekao Filipu: „ Gde da kupimo hleb da se ovi ljudi nahrane? “	5
A ovo je rekao da vidi kako će Filip reagovati, jer je sam znao šta će da čini. Filip je odgovorio: „Ako bismo kupili hleba i za dve stotine dinara [<i>jednodnevna nadnica je iznosila jedan dinar</i>], to ne bi bilo dovoljno ni da svako nešto malo dobije!”	6 7
Tada drugi njegov učenik, Andrej, brat Simona Petra, reče Isusu: “Ovde jedan dečak ima pet ječmenih hlebova i dve ribe, ali šta je to za ovo mnoštvo?”	8
A Isus reče: “ Recite narodu da poseda! ” Naime, bilo je tu dosta travnate površine, pa su ljudi posedali – njih oko pet hiljada. Onda je Isus uzeo hlebove, zahvalio Bogu i razdelio ih onima koji su sedeli. Isto je tako učinio i sa ribama, pa je svako jeo koliko je hteo.	9 10 11
Kada su se svi nasitili, Isus reče svojim učenicima: “ Pokupite preostale komade, da se ništa ne baci. ”	12
Učenici su sakupili dvanaest punih košara preostalih komada od onih prvobitnih pet ječmenih hlebova!	13
Zato, kada su ljudi videli kakvo čudo je Isus učinio, rekli su: “On je zaista taj Prorok koji treba da dođe na svet!”	14
Međutim, znajući da ga oni sada žele silom proglasiti carem, Isus se udaljio na jednu goru da tamo ostane nasamo.	15

<i>Isus hoda po vodi</i>	Kada je došlo večer, Isusovi učenici su sišli do jezera, ukrkali se u brodić i zaplovili prema Kafarnaumu. Već se smračilo, a Isus im se još nije pridružio. Počeo je da duva veoma jak vetar i jezero se uzburkalo. Kada su učenici odveslali nekih četiri-pet kilometara od obale, primetili su Isusa kako hoda po vodi! A kada im se približio čamcu, oni su se preplašili. Ali Isus im reče: “ Ne plašite se, ja sam! ” Tada su hteli da ga prime u brodić, ali se brodić odjednom našao na mestu odredišta!	16 17 18 19
		20 21
<i>Isus je Hleb Života</i>	Sutradan su ljudi, koji su ostali s druge strane jezera, videli da je tamo ostao samo jedan brodić – a znali su da Isus nije otplovio sa svojim učenicima, jer su oni otišli sami bez njega. Tamo su, blizu mesta gde su jeli hleb – gde je Gospod zahvalio Bogu – doplovila nekolicina brodića iz Tiverijade; i kada je narod video da nigde nema ni Isusa ni njegovih učenika, ukrcao se u brodiće i doplovio do Kafarnauma u potrazi za Isusom. A kada su ga pronašli na ovoj strani jezera, upitali su ga: “Učitelju, kako si došao ovamo?” Isus im je odgovorio:	22 23 24 25 26
	“Govorim vam istinu i samo istinu: ne tražite vi mene zato što ste videli čudesa i znakove, nego zato što ste se najeli hleba! Ne težite za propadljivom hranom, nego za hranom koja ostaje za večni život,	27

koju će vam Sin Čovečiji dati!
Jer, njega je Bog Otac opunomoćio za to!”

Tada su ga upitali: “Šta treba da radimo da bismo 28
činili ono što je ugodno Bogu?” Isus je odgovorio: 29
“Delo, koje je Bogu ugodno, jeste da **verujete u**
onoga koga je on poslao!” Ponovo su ga upitali: 30
“Kakvim čudom ćeš nam dokazati da ti možemo
verovati? Kakvo čudo ćeš nam ti pokazati? Jer, 31
našim praocima je u pustinji dana mana, kao što
piše u [Svetom] Pismu: *Dao im je hleb sa neba da*
jedu!“ Isus im je odgovorio: 32

„Ja vam govorim pravu istinu:
nije vam Mojsije dao taj hleb sa neba,
nego vam je moj Otac dao istinski hleb sa neba,
jer je hleb Božiji 33
onaj koji dolazi s neba
i donosi život svetu!“

Tada su ga molili: „Gospode, uvek nam daj taj 34
hleb!“ Isus im reče: 35

„JA SAM HLEB ŽIVOTA;
ko dolazi k meni, neće biti gladan
i ko veruje u mene, nikada neće biti žedan!
Međutim, kao što sam vam i rekao: 36
iako ste me videli – ipak nećete da verujete...
K meni istinski dolazi svako koga mi Otac daje – 37
i onoga koji dolazi k meni, neću odbaciti!“

Ja nisam sišao s neba zato da bih 38
 činio svoju volju,
 nego da činim volju onoga koji me je poslao;
 a ovo je volja onoga koji me je poslao: 39
 da ne izgubim nijednoga
 od onih koje mi je on dao,
 nego da ih vratim u život u Poslednji dan.
 Moj Otac želi da – ko god vidi Sina 40
 i veruje u njega – ima večni život,
 i da ga ja uskrsnem u Poslednji dan!“

Na to su Jevreji počeli negodovati protiv njega, jer 41
 je rekao: *Ja sam Hleb koji je sišao s neba.* Govorili 42
 su: „Zar nije on Josifov sin Isus? Zar mu ne znamo
 i oca i majku? Pa kako može da kaže da je sišao sa
 neba?“ Isus im reče: 43

„Ne gundajte među sobom!
 Niko ne može doći k meni 44
 osim ako ga ne privuče moj Otac,
 koji me je poslao;
 a ja ću ga uskrsnuti u Poslednji dan.
 Kao što su i proroci napisali [*u Pismu*]: 45
Svi će biti poučeni od Boga.
 Svako ko sluša i uči od Oca – taj dolazi k meni.
 Niko nije video Oca 46
 osim onog koji od Boga potiče – on je video Oca.
 Ja vam govorim pravu istinu: 47
 ko veruje u mene – ima večni život!
 JA SAM HLEB ŽIVOTA! 48
 Vaši praočevi su pomrli iako su jeli manu u pustinji; 49

ali ovde je Hleb, koji je iz neba došao:	50
da ne umre niko ko jede od njega.	
Ja sam živi Hleb koji je sišao iz neba.	51
Onaj ko bude jeo od ovoga Hleba,	
zauvek će živeti!	
Hleb koji ću ja dati je moje telo,	
i ja ga dajem za život sveta!“	
Na ovo su Jevreji počeli žestoko da negoduju.	52
Pitali su se: „Kako ovaj može da nam da svoje telo	
da jedemo?“ Isus im reče:	53
„Govorim vam istinu i samo istinu:	
ako ne jedete telo Sina Čovečijeg	
i ne pijete njegovu krv,	
nećete imati život u sebi!	
Ko jede moje telo i pije moju krv, ima život večni,	54
i ja ću ga uskrsnuti u Poslednji dan!	
Jer, moje telo je istinska hrana	55
i moja krv je istinsko piće.	
Ko jede moje telo i pije moju krv,	56
ostaje u meni i ja u njemu.	
Kao što je živi Otac poslao mene,	57
te ja živim zbog Oca,	
tako će živeti zbog mene i onaj koji mene jede.	
Ovo je Hleb koji je sišao iz neba,	58
i nije kao onaj kakvog su vaši praoci jeli – i umrli.	
Ko se hrani od ovoga Hleba, živeće zauvek!	
Ovo je Isus rekao u Kafernaumu, dok je poučavao	59
u sinagogi.	

*Mnogi
učenici
napuštaju
Isusa*

Čuvši ovo, mnogi od Isusovih učenika su rekli: 60
 „Teška je ovo beseda! Ko je može shvatiti?“ Isus 61
 je u sebi znao da njegovi učenici među sobom
 gundaju zbog ovoga, te im je rekao: „Zar su one 62
 reči kamen spoticanja vaše vere? Šta biste tek rekli
 kada biste videli Sina Čovečijeg kako se uzdiže
 natrag, tamo odakle je i došao?“

„Duh je taj koji daje život; 63
 ljudska pomoć ovde ne vredí.
 Reči, koje sam vam ja govorio,
 one su Duh i one su život.“

„Međutim, ima među vama onih koji ne veruju.“ 64
 Naime, Isus je od početka znao koji su oni koji ne
 veruju i ko je onaj koji će ga izdati; i rekao im 65
 je: „Zato sam vam i rekao da niko ne može doći k
 meni ako mu to Otac nije dao.“

Tada su ga mnogi učenici napustili i više ga nisu 66
 sledili. Zato je Isus upitao dvanaesticu: „Nećete 67
 li me i vi napustiti?“ Simon Petar mu je odgovorio: 68
 „Kome da idemo? Ti imaš reči večnog života! Mi 69
 verujemo i znamo da si ti Svetac Božiji!“ Isus im 70
 reče: „Zar nisam ja izabrao vas dvanaesticu?
 Ali, jedan od vas je đavo.“ Ovo je rekao za Judu 71
 Simona Iskariotskog, jednog od dvanaestorice, jer
 je on nameravao da ga izda.

*Isus u
Jerusalimu
na Praznik
senica*

Nakon ovoga, Isus je boravio u Galileji. Nije hteo da se kreće kroz Judeju, jer su Jevreji gledali da ga ubiju. Kada se približio jevrejski Praznik senica, njegova braća su mu rekla: „Putuj odavde i idi u Judeju, kako bi tvoji učenici mogli videti dela koja činiš, jer niko ne radi ništa u tajnosti ako želi biti poznat u javnosti. Kada već činiš sve te stvari, onda neka ih svet i vidi!“ Međutim, čak ni njegova braća nisu verovala u njega. Isus im je odgovorio: „**Za mene još nije došlo vreme za to, a vama je svako vreme pogodno. Ljudi ovoga sveta ne mrze vas, nego mrze mene, zato što ja svedočim da su njihova dela zla. Vi krenite gore na praznik; ja za sada ne idem na ovaj praznik, jer moje vreme za to još nije sazrelo.**“ Ovo im je rekao i ostao je u Galileji.

Kada su njegova braća otišla na praznik, tada je i sam Isus otišao na praznik, ali to nije učinio javno nego u tajnosti. A na prazniku su se jevrejske vođe raspitivale o njemu rečima: „Gde je taj?“ U mnoštvu naroda, mnogi su veoma negodovali protiv njega. Bilo je i onih koji su govorili: „On je dobar“, ali i onih koji su govorili: „Nije, nego vara narod!“ Međutim, niko nije otvoreno govorio o njemu jer su se bojali jevrejskih vođa.

Usred praznika, Isus je otišao gore u Hram i počeo da poučava narod. Ovde su se Jevreji u čudu

pitali: „Kako ovaj zna Pisma, kad se nije školovao za to?“ Tada im je Isus odgovorio: 16

„Ovo učenje ne potiče od mene,
nego od onoga koji me je poslao.
Svako ko hoće da izvršava Božiju volju,
znaće da li je ovo učenje od Boga
ili ja govorim nešto svoje. 17
Oni koji govore nešto svoje, oni traže slavu za sebe;
ali onaj koji slavu traži za onoga koji ga je poslao,
taj je istinit i u njemu nema nepravde. 18
Zar vam Mojsije nije dao Zakon? 19
A ipak, niko od vas ne postupa po tom Zakonu!
Zašto mene hoćete da ubijete?“

Narod mu je odgovorio: „Koji te je demon opseo?
Ko hoće da te ubije?“ A Isus je njima odgovorio: 20
„Učinio sam jedno čudo i svi se tome divite. Moj- 21
sije vam je dao obrezanje – zapravo, obrezanje ste 22
primili od svojih predaka, a ne od Mojsija – a vi 23
obrezujete dečake subotom [*i time kršite Božiju*
zapovest]! U svakom slučaju, ako dečake obrezu-
jete subotom, da se Mojsijev Zakon ne bi narušio,
zašto ste se onda razljutili što sam u subotu ja u
potpunosti iscelio čoveka? Nemojte suditi površ- 24
no, nego donesite pravedan sud.“

*Da li
je Isus
obećani
Mesija?*

Neki stanovnici Jerusalima su se pitali: „Zar nije 25
to onaj koga traže da ubiju? A evo, on slobodno 26
govori i niko mu ništa ne kaže! Da nisu možda naši
glavari shvatili da je ovaj čovek stvarno Hristos

[*Mesija – Božiji Izabranik*]? Međutim, mi znamo ko je i odakle je on, a za Hrista – kada dođe – niko neće znati odakle je.“ Tada je, dok je poučavao u hramu, Isus povikao:

„Mislite da znate ko sam i odakle sam?
 Ali, nisam ja došao sam od sebe,
 nego me je poslao ISTINITI –
 onaj koga vi ne poznajete.
 Ja njega poznajem jer JA JESAM od njega
 i on me je poslao.“

Zato su tražili da ga uhapse, ali niko ga nije ni taknuo jer još nije došao njegov čas. Međutim, mnogi ljudi su poverovali u njega i govorili su: „Ako bi došao Hristos – zar bi on činio veće čudesne znake nego što ih je ovaj učinio?“ Fariseji su čuli da se ovo šapuće u narodu i zato su, zajedno sa prvosveštenicima, poslali čuvare hrama da ga uhvate. Tada im je Isus rekao:

„Još malo ću biti s vama,
 a onda se vraćam onome koji me je poslao.
 Tražićete me – i nećete me naći.
 Tamo gde sam ja – vi ne možete doći.“

Jevreji su se pitali među sobom: „Gde on to misli da ide, a da ga mi nećemo moći naći? Da neće možda ići Jevrejima rasejanim među Grcima i učiti i Grke? Šta znači to što je rekao:

„Tražićete me – i nećete me naći.
Tamo gde sam ja – vi ne možete doći.“

Poslednjeg, najvećeg dana praznika, Isus je stao 37
pred narod i povikao:

„Ako je neko žedan, neka dođe k meni i neka pije!
Ko veruje u mene, baš kao što Pismo kaže: 38
Iz njegovog tela će poteći potoci žive vode!“

Međutim, ovo je rekao za Duha [Svetoga], kojega 39
su tek imali da prime oni koji veruju u njega; a tada
Duh još nije bio dat, jer Isus još nije bio proslavljen.

Neki iz naroda, koji su čuli ove reči, rekli su: „Ovaj 40
čovjek je zaista prorok!“ Drugi su govorili: „On je 41
Hristos!“ Ali, neki su to dovodili u pitanje: „Zar
nismo sigurni u to da Hristos neće doći iz Galileje?
Zar [Sveto] Pismo ne kaže da će Hristos iznići kao 42
Davidov potomak i to iz Vitlejema, sela odakle je
i David?“ Tako je narod bio podeljen u mišljenju 43
o Isusu. Neki su čak hteli da ga uhvate, ali niko 44
ga nije ni rukom taknuo.

Kada su se čuvari hrama vratili prvosveštenicima 45
i farisejima, oni su ih upitali: „Zašto ga niste do-
veli?“ Oni su odgovorili: „Nikada nismo čuli da 46
neko tako govori!“ Onda su im fariseji rekli: „Da 47
niste sada i vi prevareni? Zar ne znate da niko od 48
poglavarara i fariseja ne veruje u njega; nego samo 49
ovaj prokleti narod koji ne poznaje Zakon?“ Tada 50

im je Nikodim, jedan od njih, koji je ranije bio kod Isusa, rekao: „Zar naš Zakon osuđuje čoveka pre nego što ga sasluša i razume šta je učinio?“ A oni mu odgovoriše: „Zar nisi i ti iz Galileje? Prouči, pa ćeš i sam videti da prorok ne dolazi iz Galileje.“ Onda je svako otišao svojoj kući, a Isus je otišao na Maslinsku goru. 51 52 53, 1

8

*Žena
uhvaćena
u preljubi*

Rano ujutro, Isus je opet došao u Hram. Sav narod se okupljao oko njega, a on je seo i počeo da ih uči. Tada su učitelji Zakona i fariseji doveli ženu uhvaćenu u preljubi, postavili je u sredinu, i upitali Isusa: „Učitelju, ova žena je uhvaćena učinu preljube, a nama je u Zakonu Mojsije zapovedio da takve žene kamenujemo – a šta ti kažeš?“ Međutim, oni su ovako govorili samo da bi ga naveli da kaže nešto zbog čega bi mogli da ga optuže. 2 3 4 5 6

Ali, Isus se sagnuo i počeo prstom pisati po zemlji. Kako oni nisu prestali s pitanjima, Isus se uspravio i rekao: „**Onaj od vas koji je bez greha – neka on prvi baci kamen na nju!**“ Zatim se Isus ponovo sagnuo i nastavio da piše po zemlji. Kada su oni ovo čuli, počeli su izlaziti jedan po jedan, počevši od najstarijeg, sve dok nisu ostali samo Isus i žena, koja je stajala u sredini. Tada se Isus ispravio i upitao je: „**Ženo, gde su ovi? Zar te niko od njih nije osudio?**“ Ona je odgovorila: „Nije niko, Gospode!“ Tada joj Isus reče: „**Ni ja te ne osuđujem. Idi i nemoj više činiti greh.**“ 7 8 9 10 11

Verodo-
stojnost
Isusovog
svedo-
čanstva

Isus se zatim ponovo obratio narodu rečima:

12

„JA SAM SVETLOST SVETA!
Ko mene sledi, neće hodati u mraku,
nego će imati svetlost života.“

Tada su mu fariseji rekli: „Ti sam za sebe svedo-
čiš; tvoje svedočanstvo nije istinito!“ Isus im je
odgovorio:

13

14

„Čak iako svedočim sam za sebe,
moje je svedočanstvo istinito,
jer ja znam odakle sam došao i kuda idem.
Vi ne znate odakle sam došao ni kuda idem.

15

Vi sudite po ljudskim merilima;
a ja ne sudim nikom.

Ako i sudim, moj sud je istinit,
jer ja nisam sam, nego sam sa Ocem,
koji me je poslao.

16

I u vašem Zakonu piše
da se svedočanstvo dvojice smatra istinitim.

17

Za mene svedočimo i ja i Otac, koji me je poslao.“

18

Oni su ga upitali: „Gde je tvoj Otac?“ A Isus im je
odgovorio:

19

„Ne poznajete vi ni mene ni moga Oca!
Da poznajete mene – poznavali biste i moga Oca.“

Ove reči je Isus izgovorio dok je poučavao narod
u Hramu, na mestu gde su se sakupljali prilozi.

20

I niko ga nije ni taknuo, jer njegov čas još nije bio došao.

*Isusovo
upozore-
nje never-
nicima*

Još jednom im je Isus rekao:

21

„Ja odlazim, a vi ćete me tražiti;
i umrećete u svom grehu.
Tamo gde ja odlazim,
vi ne možete doći.“

Tada su Jevreji rekli: „Da neće da se ubije, kad kaže:
Tamo gde ja idem, vi ne možete doći?“ Isus im reče:

22

23

„Vi ste od ovoga što je odozdo,
a ja sam od onoga što je odozgo:
vi pripadate ovome svetu,
a ja nisam od ovoga sveta.
Zato sam vam rekao:
umrećete u svojim gresima.
Jer, ako ne verujete da *JA JESAM* –
umrećete u svojim gresima.“

24

Tada su ga pitali: „Ko si ti?“ Isus im je odgovorio:

25

„Zar vam to ne govorim od samog početka?
Imam mnogo toga da kažem o vama i da sudim,
ali u svetu govorim [*samo*] ono šta čujem od Oca,
koji me je poslao, jer je on istinit.“

26

Ali oni ipak nisu shvatili da im govori o Ocu.

27

Zato im je Isus rekao:

28

„Kada podignete Sina Čovečijega,
tada ćete shvatiti da JA JESAM
i da ništa ne činim sam od sebe,
nego kako me je naučio Otac tako i ja govorim.
On me je poslao,
on je sa mnom i ne ostavlja me samog,
jer ja uvek činim ono što je njemu ugodno.“

29

Nakon ovih reči, mnogi su poverovali u njega.

30

*Isus i
Avra'am*

Tada je Isus rekao Jevrejima koji su poverovali
u njega:

31

„Ako se držite moga učenja,
onda ste zaista moji učenici.
Upoznaćete istinu
i istina će vas osloboditi!“

32

A oni su mu odgovorili: „Mi smo Avra'amovi po-
tomci i nikad nikom nismo robovali; pa kako možeš
da nam kažeš: *Postaćete slobodni?*“ Isus im reče:

33

34

„Ja vam govorim istinu i samo istinu:
ko god čini greh – rob je greha.
A rob ne ostaje zauvek u porodici,
dok sin pripada porodici zauvek.
Stoga, ako vas Sin oslobodi –
onda ćete zaista biti slobodni!
Znam da ste Avra'amovi potomci,
ali vi hoćete da me ubijete,
jer u vama nema mesta za moju reč.

35

36

37

Ja vama govorim ono što sam video od svoga Oca,
a vi radite ono što ste čuli od svoga oca.“ 38

Onda su mu rekli: „Naš otac je Avra'am!“ A Isus
im reče: 39

„Da ste vi Avra'amova deca,
vi biste činili Avra'amova dela!
A vi hoćete da ubijete mene – 40
čoveka koji vam je rekao istinu
koju je čuo od Boga!
Avra'am ne bi to učinio!
Nego, vi činite dela svoga oca!“ 41

Tada su mu rekli: „Mi nismo rođeni iz vanbračnog
odnosa! Mi imamo jednog Oca – Boga!“ A Isus
im reče: 42

„Kad bi Bog bio vaš Otac,
onda biste voleli mene,
jer sam ja došao od Boga i sad sam ovde!
Nisam sam od sebe došao, nego me je on poslao.
Zašto ne prepoznajete moj govor? 43
Pa zato što niste u stanju da slušate moju reč!
Vaš je otac đavo, 44
i vi hoćete da udovoljavate njegovim željama!
On je ubica ljudi od početka.
Nije se držao istine, jer u njemu nema istine.
Kada laže – svoje izlaže, jer je lažov i otac laži!
A vi meni ne verujete zato što ja govorim istinu! 45
Ko od vas može da dokaže da ja grešim? 46

A ako govorim istinu – zašto mi onda ne verujete?
 Ko je od Boga,
 taj sluša ono šta mu Bog govori.
 A vi ne slušate zato što niste od Boga!“

47

Tada su Jevreji rekli Isusu: „Zar nismo u pravu kad
 kažemo da si Samarjanin i da je demon u tebi?“
 Isus im je odgovorio:

48

49

„Nije demon u meni,
 nego ja poštujem svoga Oca –
 a vi mene ne poštujete.
 Ja ne tražim slavu za sebe –
 ima ko je traži i ko sudi –
 nego ja vama istinu i samo istinu govorim:
 ko se drži moje reči, neće nikada umreti!“

50

51

Jevreji su mu odgovorili: „E, sad znamo da si op-
 sednut demonom! I Avra’am i proroci su umrli, a
 ti kažeš: *Ko se drži moje reči, neće nikada umreti!*
 Nisi valjda ti veći od našeg oca Avra’ama, koji je
 umro! A i proroci su pomrli... Za koga nam se ti to
 predstavljaš?“ Isus im je odgovorio:

52

53

54

“Ako samoga sebe proslavljam –
 moja slava ne vredi ništa.
 Mene proslavlja moj Otac,
 za koga vi kažete da je vaš Bog.
 Ali, vi ga ne poznajete – a ja ga poznajem.
 Kad bih rekao da ga ne poznajem –
 bio bih lažov kao i vi.

55

Međutim, ja ga poznajem,
i ja držim njegovu reč.
A Avra'am – otac vaš – on se radovao
što će videti moj dolazak!
I video ga je; i bio je radostan zbog toga!"

56

Nato su ga Jevreji upitali: "Nemaš ni pedeset godi-
na, pa kako si onda video Avra'ama?" Isus im reče:

57

58

"Ja vam govorim pravu istinu:
JA JESAM bio pre nego što je Avra'am postao."

Zato su ovi dohvatili kamenje da ga bacaju na nje-
ga, ali se Isus sakrio od njih i udaljio se iz Hrama.

59

*Iscelenje
slepog od
rođenja*

Isus je u prolazu ugledao čoveka koji je bio slep od
rođenja. Njegovi učenici su ga upitali: „Učitelju,
ko je zgrešio – on ili njegovi roditelji – pa se rodio
slep?“ Isus im je odgovorio: „Nije zgrešio ni on ni
njegovi roditelji, nego je to zato da bi se na njemu
pokazala Božija dela.

9

1

2

3

Ja treba da činim
dela onoga koji me je poslao
dok je dan.
Jer, dolazi noć,
kada niko ne može da radi.
Dok sam na svetlu – svetlost sam sveta.“

4

5

Kada je ovo rekao, pljunuo je na zemlju i od plju-
vačke napravio malo blata kojega je naneo na oči

6

slepeg čoveka; i rekao mu je: „ Idi i umij se u Siloamskoj banji. “ (<i>Siloam</i> u prevodu znači: <i>Poslan</i>). Čovek je otišao tamo, umio se i vratio se gledajući!	7
Njegovi susedi i oni koji su ga od ranije poznavali kao prosjaka, govorili su: „Zar nije ovo onaj koji je ovde sedeo i prosio?“ Jedni su govorili: „To je on,“ a drugi: „Nije, nego samo liči na njega.“ Međutim, on je rekao: „Jeste, ja sam!“ Tada su ga upitali: „Pa kako si onda progledao?“ On je odgovorio: „Onaj, koji se zove Isus, napravio je malo blata, njime mi namazao oči i rekao da odem i da se umijem u Siloamskoj vodi. Ja sam otišao, umio se i – progledao sam!“ „Gde je taj sada?“ upitali su ga, a on je odgovorio: „Ne znam.“	8 9 10 11 12
Zatim su ovoga, koji je pre bio slep, odveli kod fariseja. A to je bila subota kad je Isus načinio blato i otvorio oči slepca. Ponovo su ga fariseji pitali: „Kako si progledao?“ On im je odgovorio: „On mi je namazao oči blatom, ja sam se umio i sad vidim.“ Na to su rekli neki od fariseja: „Taj čovek nije od Boga, zato što ne poštuje subotu!“ Drugi su govorili: „Ali, kako grešan čovek može da čini ovakva čuda?“ I tako je nastala podela među njima.	13 14 15 16
Onda su ponovo pitali čoveka koji je bio slep: „Otvorio ti je oči; šta ti kažeš za njega?“ „On je prorok.“ Odgovorio im je.	17

Jevreji nisu verovali u to da je ovaj čovek bio slep i da sad vidi, sve dok nisu pozvali njegove roditelje i dok ih nisu ispitali: „Da li je ovo vaš sin za kojega kažete da se rodio slep? Kako to da sad može da vidi?“ Njegovi roditelji su im odgovorili: „Mi znamo da je ovaj čovek naš sin i znamo da se rodio slep, ali ne znamo kako sad može da vidi i ne znamo ko je otvorio njegove oči. Njega pitajte, on je odrasla osoba i može sam da govori za sebe.“ Njegovi roditelji su ovako odgovorili zato što su se plašili Jevreja, jer su Jevreji odlučili da izbace iz sinagoge svakoga ko njega [*Isusa*] prizna za Hrista. Zato su njegovi roditelji rekli: „On je odrasla osoba – njega pitajte.“

Fariseji su i po drugi put pozvali čoveka koji je bio slep i rekli su mu: „Daj slavu Bogu! Jer, mi znamo da je onaj čovek grešnik!“ Ali, čovek je odgovorio: „To ja ne znam. Ono šta ja znam je da sam bio slep i da sad vidim.“ Zatim su ga upitali: „Šta ti je on uradio; kako ti je otvorio oči? On im je odgovorio: „Već sam vam to rekao i kao da niste slušali. Zašto to želite ponovo čuti? Zar i vi hoćete da postanete njegovi učenici?“ A oni su ga izgrdili i rekli su mu: „Ti si njegov učenik! Mi smo Mojsijevi učenici! Mi znamo da je Bog govorio Mojsiju, a o ovome ne znamo ni odakle je!“ A čovek im reče: „To i jeste čudno što vi ne znate odakle je, a on je otvorio moje oči! Znamo da Bog ne sluša grešnike nego sluša onoga ko je bogobožazan i koji ispunjava njegovu volju. Otkako je sveta nije se čulo da je

neko otvorio oči slepom od rođenja. Da on nije od Boga, ne bi mogao ništa da učini!“ Tada su povikali na njega: „Ti si se rodio sav u gresima, i ti nas hoćeš da učiš!“ I izbacili su ga napolje.

Isus je čuo da su ga izbacili, našao ga je i rekao mu: „**Da li veruješ u Sina Čovečijega?**“

Čovek je odgovorio: „Ko je on, Gospode, da mogu verovati u njega?“ Isus mu reče: „**To je onaj ko-**

jega si video i onaj koji sad s tobom razgovara.“

On reče: „Verujem, Gospode!“ I poklonio mu se.

A Isus reče: „**Ja sam došao na ovaj svet da sudim**

i tako što će progledati oni koji ne vide, i oslepeti oni koji vide.“

Ovo su čuli neki fariseji koji su bili s njim, pa su ga

pitati: „Da nismo i mi slepi?“ Isus im reče:

„Da ste slepi,
ne biste bili odgovorni za greh,
ali vi tvrdite da vidite,
i zato je krivica i dalje na vama.“

10

*Isus je
Dobri
Pastir*

„Ja vam govorim istinu i samo istinu: Onaj ko u ovčiji tor ne ulazi na vrata – nego preskače na drugom mestu – taj je lopov i razbojnik! A ko ulazi kroz vrata – on je pastir ov cama. Njemu vratar otvara i ovce slušaju njegov glas. On svoje ovce zove po imenu i tako ih izvodi. A kada sve svoje izvede, ide ispred njih, a ovce idu za njim, jer poznaju njegov glas. Za nepoznatim nikako

neće ići, nego će bežati od njega, jer ne poznaju
tuđi glas.“

Isus im je dao ovo poređenje, ali oni nisu razumeli
šta je hteo da kaže. Zato im je Isus ponovo rekao: 6 7

„Ja vam govorim istinu i samo istinu:
JA SAM VRATA OVCAMA.
Svi koji su pre mene došli, lopovi su i razbojnici. 8
Ali, njih ovce nisu slušale.
JA SAM VRATA. 9
Ko kroz mene uđe, biće spasen!
Ulaziće i izlaziće – i nalaziće ispašu.
Lopov dolazi samo da ukrade, zakolje i uništi; 10
a ja sam došao da imaju život,
i to život u izobilju!
JA SAM DOBRI PASTIR. 11
Dobri pastir polaže svoj život za ovce!
A kada najamnik vidi vuka kako dolazi – 12
pošto nije pastir i ovce nisu njegove –
on ostavlja ovce i beži dok ih vuk rasteruje i grabi.
Jer, on je najamnik i nije mu stalo do ovaca. 13
JA SAM DOBRI PASTIR. 14
Ja znam svoje ovce,
i moje ovce poznaju mene –
baš kao što Otac mene poznaje i ja poznajem Oca – 15
i ja svoj život polažem za ovce.
A imam i druge ovce koje nisu iz ovoga tora, 16
i moram i njih da uvedem,
da i one slušaju moj glas;
da budu jedno stado, s jednim pastirom.

Otac me voli zato što svoj život polažem
da bih ga opet uzeo. 17
Niko ga ne uzima od mene, 18
nego ga ja sam polažem.
Imam vlast i da ga položim, i da ga opet uzmem.
Ovu zapovest sam primio od svoga Oca.“

Zbog ovih reči je opet nastala podeljenost među 19
Jevrejima. Mnogi od njih su govorili: „Opsednut 20
je demonom, pa bunca! Zašto ga i slušate?“ Dok 21
su drugi govorili: „Ovo nisu reči opsednutoga! Zar
demon može da vrati vid slepome?“

*Jedinstvo
Oca i Sina*

Tada se u Jerusalimu slavio Praznik posvećenja 22
[Hrama]. Bila je zima. Isus je u Hramu hodao 23
Solomonovim tremom kad su ga okružili Jevreji 24
i rekli mu: „Dokle ćeš nas držati u napetoj neizve-
snosti? Ako si ti Hristos [Božiji Izabranik] – kaži
nam to otvoreno! Isus im je odgovorio: 25

„Ja sam vam rekao – ali vi ne verujete! 26
Dela, koja činim u Očevo ime;
ona svedoče za mene – ali vi ne verujete,
jer niste moje ovce.
Ja poznajem moje ovce – one slušaju 27
moj glas i idu za mnom.
Ja im dajem večni život – nikada neće propasti 28
i niko ih neće oteti iz moje ruke!
Moj Otac, koji mi ih je dao, veći je od svega 29
i niko ne može da ih otme iz ruke moga Oca!
JA I OTAC JEDNO SMO.“ 30

Tada su Jevreji ponovo dograbili kamenje da ga
 kamenuju, ali Isus im reče: „**Pred vama sam učinio
 mnoga dobra dela koja mi je Otac naložio; pa za
 koja od njih hoćete da me kamenujete?**“ Jevreji
 mu odgovoriše: „Nećemo da te kamenujemo zbog
 dobrih dela, nego zbog bogohulstva! Ti si čovek – a
 proglašavaš se Bogom!“ Isus im reče:

„Zar ne piše u vašem Zakonu:
Ja sam rekao: bogovi ste?
 Znači, kad Zakon naziva bogovima
 one ljude kojima je Božija Reč bila poverena –
 a Pismo se ne može ukinuti –
 kako onda možete reći da ja,
 koga je Bog izabrao i poslao na svet,
 hulim na Boga, zato što sam rekao:
Ja sam Sin Božiji?
 Ako ja ne činim dela svoga Oca –
 nemojte mi verovati!
 Ali, ako ih činim – ako i ne verujete meni –
 onda verujte tim delima,
 kako biste saznali i spoznali
 da je Otac u meni i da sam ja u Ocu.”

Ponovo su pokušali da ga uhvate, ali on im je iz-
 makao iz ruku.

Tada je Isus ponovo prešao preko Jordana i ostao
 tamo, na mestu gde je Jovan počeo da krštava.
 Mnogi su dolazili k njemu i govorili su mu: „Iako
 Jovan nije učinio ni jedno čudo, sve što je rekao

za ovoga [Isusa], bilo je istina.” I mnogi su tamo poverovali u njega.

42

11

*Lazareva
smrt*

Jednom se Lazar iz sela Vitanije razboleo. U tom selu su živele i njegove sestre, Marija i Marta; a Marija je bila ona žena koja je pomazala Gospoda mirisnim uljem i obrisala njegove noge svojom kosom. Bolesni Lazar je bio njen brat. Stoga su sestre poručile Isusu: „Gospode, bolestan je onaj koji je tebi drag.“ Kada je ovo čuo, Isus je rekao: „Ova bolest nije radi smrti, nego radi slave Božije, kako bi se kroz nju proslavio Sin Božiji.“

1

2

3

4

Isus je voleo Martu i njenu sestru i Lazara i – kada je čuo da je Lazar bolestan – ipak je ostao još dva dana tamo gde se nalazio; i tek je onda rekao svojim učenicima: „Hajdemo opet u Judeju.“ Učenici su mu rekli: „Ali, Učitelju, pa tek što su Jevreji pokušali da te kamenuju, a ti opet ideš tamo?“ Isus im je odgovorio:

5

6

7

8

9

„Zar dan ne traje dvanaest sati?
Ko korača danju, taj se ne sapliće,
jer sve vidi po dnevnoj svetlosti.
Ali, ko korača noću,
taj se sapliće, jer nema svetlosti u sebi.“

10

Posle ovih reči, Isus je dodao: „Naš prijatelj Lazar je zaspao, a ja idem da ga probudim.“ Učenici su mu rekli: „Gospode, ako spava, biće dobro.“ Međutim, Isus je govorio o njegovoj smrti, a oni su

11

12

13

mislili da govori o prirodnom snu. Tada im Isus
 otvoreno reče: „Lazar je umro. Radujem se zbog
 vas, da ja nisam bio tamo, te vam je vera sačuvana.
 Nego, idemo kod njega!“ Tada je Toma, zvani
 Blizanac, rekao ostalim učenicima: „Hajdemo i
 mi da umremo s njim.“

*Isus je
 Uskrsenje
 i Život*

Kada je Isus stigao, Lazar je već četiri dana bio
 u grobu. Vitanija je bila blizu Jerusalima, nekih
 tri kilometara, pa su mnogi Jevreji došli da teše
 Martu i Mariju zbog njihovog brata. Kada je Marta
 čula da Isus dolazi, pošla mu je u susret, a Marija
 je ostala u kući. „Gospode,“ rekla je Marta Isusu,
 „da si ti bio ovde, moj brat ne bi umro. Ali ja znam
 da i sada, što god ti od Boga zatražiš, Bog će ti i
 dati!“ Isus joj reče: „Tvoj brat će ustati.“ Marta
 mu reče: „Znam da će ustati kad bude vaskrsenje
 Poslednjeg dana.“ Tada joj Isus reče:

„JA SAM VASKRSENJE I ŽIVOT.

Ko veruje u mene, živeće i kad umre.

I ko god živi i veruje u mene,

neće nikada umreti.

Veruješ li to?“

A ona mu reče: „Da, Gospode! Verujem da si ti
 Hristos, Sin Božiji, onaj koji dolazi na svet.“

Izgovorivši ovo, otišla je, pozvala svoju sestru
 Mariju i krišom joj rekla: „Učitelj je ovde i zove te.“
 Dok je to čula, ona je brzo ustala i otišla k njemu.

A Isus još nije ušao u selo, nego je ostao na mestu na kome ga je Marta susrela. Kada su Jevreji – koji su bili s Marijom u kući i tešili je – videli da je ustala i izišla u žurbi, oni su pošli za njom, jer su mislili da ide na grob da plače. Marija je stigla do mesta gde je bio Isus, i kada ga je videla, pala je na kolena pred njega i rekla mu: „Gospode, da si ti bio ovde, moj brat ne bi umro!“ Kada je video nju kako plače i kako plaču Jevreji koji su došli s njom, Isus je bio duboko ganut i silno potresen u duši, pa je upitao: „**Gde ste ga stavili?**“ Odgovorili su mu: „Dođi i vidi.“ Isus je zaplakao.

*Isus
podiže
Lazara
iz mrtvih*

Tada su Jevreji rekli: „Vidite koliko mu je bio drag!“ Ali, drugi su govorili: „Zar on, koji je slepom otvorio oči, nije mogao da učini i to da ovaj ne umre?“ Isus se ponovo duboko potresao u sebi, pa ode do groba. To je bila pećina preko čijeg ulaza je bio navaljen kamen. Isus reče: „**Odmaknite kamen!**“ Pokojnikova sestra Marta mu je odvrtila: „Gospode, on već zaudara; danas mu je četvrti dan...“ Isus joj reče: „**Zar ti nisam rekao da ćeš – ako veruješ – videti Božiju slavu?**“ Tada su odmakli kamen, a Isus je podigao svoj pogled na gore i rekao:

„Oče, hvala ti što si me uslišio!
Znao sam da me uvek uslišavaš,
ali ovo sam rekao radi naroda koji stoji ovde –
da poveruju da si me ti poslao.“

Kada je ovo izgovorio, povikao je iz svega glasa:

	„Lazare, izađi!“ I mrtvac je izašao! Ruke i noge su mu bile obavijene zavojima od platna, a lice je bilo umotano platnenom maramicom. Isus im reče: „Skinite sve to s njega i pustite ga da ide!“	44
Zavera protiv Isusa	Mnogi Jevreji, koji su bili kod Marije i videli šta je Isus učinio, poverovali su u njega. Ali, neki od njih su otišli kod fariseja i ispričali im šta je Isus učinio. Tada su prvosveštenici i fariseji sazvali Sinedrion [<i>Jevrejsko vrhovno versko i političko veće</i>] i postavili pitanje: “Šta da radimo? Taj čovek čini mnoga čuda i ako ga pustimo da tako nastavi, svi će poverovati u njega, pa će onda doći Rimljani i oduzeti nam i ovo mesto i narod!” Jedan od njih – Kajafa, koji je te godine bio prvosveštenik – rekao im je: “Ništa vi ne znate! Ne shvatate da je za vaše dobro da radije jedan čovek umre za narod nego da ceo narod propadne.” A on ovo nije rekao sam od sebe, nego – pošto je te godine bio prvosveštenik – prorokovao je da će Isus umreti za narod. I ne samo za narod, nego i da sabere rasejanu Božiju decu. Tako su, toga dana, odlučili da ga ubiju.	45 46 47 48 49 50 51 52 53
	Isus se zato nije više otvoreno kretao među Jevrejima, nego je odatle otišao u kraj blizu pustinje, u gradić koji se zvao Efrem, i tamo je boravio sa svojim učenicima.	54
	Približavao se jevrejski praznik Pashe, i mnogi Jevreji iz unutrašnjosti su došli u Jerusalim da bi se očistili pre Pashe. Oni su tražili Isusa i, stojeći u	55 56

Hramu, pitali su jedan drugog: „Šta mislite? Zar on neće doći na praznik?“ A prvosveštenici i fariseji su izdali naredbu da – ko sazna gde je Isus – to i prijavi, pa da onda uhvate Isusa.

57

12

*Pomazanje
u Vitaniji*

Šest dana pre Pashe Isus je otišao u Vitaniju, gde je bio Lazar, kojeg je vaskrsao iz mrtvih. Tamo su mu spremili večeru. Marta je posluživala, a Lazar je bio među onima koji su s njim ležali za trpezom. Tada Marija uze *litru* [340 grama] skupocene mirisne pomasti – koja je bila od čistog narda – njome je pomazala Isusove noge i obrisala ih svojom kosom. Kuća se ispunila mirisom pomasti.

1

2

3

A Juda Iskariotski, jedan od njegovih učenika – onaj koji ga je kasnije izdao – rekao je: „Zašto se ova pomast nije prodala za tri stotine dinara [novčana vrednost rada za tri stotine dana] i novac podelio siromašnima?“ Inače, on je ovo rekao ne zato što mu je bilo stalo do siromašnih, nego zato što je bio kradljivac: nosio je kesu sa zajedničkim novcem, a krišom ga je koristio i za sebe. Stoga je Isus rekao: „**Pusti je! Ona je ovo sačuvala za dan mog pogreba. Jer, siromašne ćete uvek imati kraj sebe, a mene nećete imati uvek.**“

4

5

6

7

8

Kada su Jevreji saznali da je Isus tamo, došli su u velikom broju, ne samo zbog Isusa, nego i da vide Lazara, koga je Isus podigao iz mrtvih. Ali sada su se prvosveštenici dogovorili da ubiju i Lazara,

9

10

	jer su ih zbog njega mnogi Jevreji odbacivali i verovali u Isusa.	11
<i>Isusov ulazak u Jerusalim</i>	Sledećeg dana je mnoštvo naroda došlo na praznik. Čuvši da Isus dolazi u Jerusalim, ljudi su uzeli palmino granje i izišli mu u susret kličući:	12 13
	„Hosana [<i>Slava Bogu! Doslovno: Spasi sada!</i>] Blagosloven onaj koji dolazi u Ime Gospodnje! Car Izrailja!“	
	Isus je dohvatio mlado magare i uzjahao ga, baš kao što je pisano:	14
	„Ne boj se kćeri Sionska! Vidi, dolazi tvoj Car sedeći na mladunčetu magarca!“	15
	Njegovi učenici ovo u početku nisu razumeli, ali kada se Isus uzneo u slavu, onda su se setili da u Pismu piše o njemu upravo ono što su tada učinili za njega.	16
	Narod – koji je bio s njim kada je pozvao Lazara iz groba i podigao ga iz mrtvih – nastavljao je da svedoči o tome. Zato mu je narod i izašao u susret, jer je čuo da je on učinio ovo čudo. Zato su fariseji govorili samima sebi: „Evo, ništa nismo postigli! Vidite da je svet otišao za njim.“	17 18 19

*Isus
govori
o svojoj
smrti*

Među onima koji su došli na proslavu praznika, bili su i neki Grci. Oni su prišli Filipu, koji je bio iz Vitsaide galilejske, i zamolili su ga: „Gospodine, mi bismo želeli da vidimo Isusa.“ Filip je otišao i rekao to Andriji. Zatim su Filip i Andrija otišli i rekli to Isusu; a Isus je odgovorio: 20
21
22
23

„Došao je čas da se proslavi Sin Čovečiji.
Ja vam govorim istinu i samo istinu: 24
Ako pšenično zrno, kada padne na zemlju,
ne umre – ono ostaje samo.
Ali, ako umre – donosi obilan rod!
Ko voli svoj život – izgubiće ga. 25
Ko mrzi svoj život na ovome svetu –
sačuvaće ga za večni život!
Ko hoće da mi služi – neka ide za mnom! 26
Gde sam ja – tamo će biti i moj sluga.
Ko god meni služi – njega će poštovati Otac.

Sada mi se duša cepa od bola... 27
Ali, šta da kažem?
Oče, izbavi me od ovoga časa?
Ne! Pa ja sam i došao zbog ovog časa!
Oče, proslavi Ime svoje!“ 28

Tada se sa neba začuo glas:

„Proslavio sam – i opet ću proslaviti!“

A u narodu, koji je tamo stajao i slušao, jedni su
govorili da je zagrmelo, a drugi su rekli: „Anđeo
mu je govorio!“ Isus im reče: 29 30

„Ovaj glas nije došao zbog mene,
nego zbog vas.
Sada se sudi ovome svetu! 31
Sada će vladar ovoga sveta biti izbačen napolje!
A kada budem uzdignut od zemlje – 32
sve ću privući k sebi!“

Ovo je rekao da naznači kakvom smrću će umreti. 33
Tada ga je narod pitao: „Mi smo čuli iz Zakona da 34
će Hristos zauvek ostati; pa kako onda govoriš da
Sin Čovečiji mora biti podignut? Ko je taj Sin Čo-
večiji?“ Isus im reče: 35

„Svetlost je još samo kratko među vama.
Hodajte dok imate svetlost,
dok vas ne prekrije tama;
jer onaj ko hoda po mraku
ne zna kuda ide.
Dok imate svetlost – verujte u svetlost, 36
da biste postali sinovi svetla!“

Kada je ovo rekao, otišao je i sakrio se od njih.

*Ljudi
odbijaju
da veruju
u Isusa*

Iako je Isus pred njima učinio mnoga čudesa, 37
ljudi nisu poverovali u njega, i tako se ispunila 38
reč proroka Isaije, koji je rekao:

*„Gospode, ko je verovao našoj poruci
i kome se otkrila ruka Gospodnja?“*

Nisu mogli da poveruju, jer je Isaija rekao još i ovo: 39

*„On je zaslepio njihove oči
i otvrdnuo njihova srca,
da očima ne vide,
i srcem ne razumeju –
da se ne obrate
i da ne budu izlečeni.“* 40

Isaija je ovo rekao zato što je video njegovu slavu
i o njemu je govorio. 41

I pored svega, čak su i mnogi poglavari verovali 42
u njega, ali to nisu priznavali zbog fariseja, da ne
bi bili isključeni iz sinagoge. Važnija im je bila 43
ljudska slava od Božije.

Isus je povikao: 44

*„Ko u mene veruje, ne veruje u mene,
nego veruje u onoga koji je mene poslao.
I ko mene vidi – vidi onoga koji me je poslao. 45
Ja – svetlost – došao sam u svet 46
da nijedan, koji veruje u mene, ne ostane u tami.
A ko sluša moje reči, a ne drži ih – 47
ja ga ne sudim.
Jer, nisam došao da svetlu sudim –
nego da svet spasem.“*

A ko mene odstranjuje i ne prima moje reči, 48
 taj već ima ko će ga suditi: reč koju sam govorio –
 ona će mu suditi u Poslednji dan.
 Jer, nisam ja govorio sam od sebe, 49
 nego mi je Otac, koji me je poslao,
 dao zapovest šta da kažem i šta da govorim.
 Znam da je njegova zapovest večni život. 50
 Šta god govorim –
 govorim tako kako mi je rekao Otac.

13

*Isus pere
 noge
 svojim
 učenicima*

Neposredno pre praznika Pashe, znajući da je došao 1
 njegov čas da iz sveta pređe Ocu, Isus je pokazao
 koliko je voleo one koji su mu pripadali na ovome
 svetlu – a voleo ih je do kraja. I za večerom – dok 2
 je davao odluku o izdaji već stavljaio u srce Jude,
 Simonovog sina, Iskariotskog – znajući da mu je 3
 Otac sve predao u ruke, da od Boga dolazi i da k
 Bogu ide; Isus je ustao od trpeze, skinuo ogrtač i 4
 opasao se ubrusom. Zatim je nasuo vode u lavor i 5
 počeo da pere noge učenicima i da ih briše svojim
 opasanim ubrusom.

Tako je stigao i do Simona Petra, koji mu reče: 6
 „Gospode, zar ćeš ti meni prati noge?“ Isus mu
 reče: „Ti sada ne razumeš šta ja činim, ali ćeš 7
 kasnije shvatiti.“ A Petar mu reče: „Nikada nećeš 8
 ti meni prati noge!“ Ali je Isus odgovorio: „Ako
 te ne operem, onda nećeš imati udela sa mnom.“
 Simon Petar mu reče: „Onda, Gospode, nemoj 9
 samo noge, nego i ruke i glavu!“ Isus mu reče: 10
 „Okupani nema potrebe da pere ništa osim nogu,

jer je sav čist. I vi ste čisti – ali ne svi.“ Znao je ko će ga izdati, pa je zato rekao: „Niste svi čisti.“ 11

Kada im je oprao noge, uzeo je svoj ogrtač, vratio se za trpezu i upitao ih je: „Da li razumete šta sam vam učinio? Vi me oslovljavate *Učiteljem* i *Gospodom*, i dobro kažete, jer ja to i jesam. Pa ako sam ja – Gospod i Učitelj – vama oprao noge, onda i vi isto tako morate prati noge jedan drugom! Ja sam vam dao primer da i vi činite isto onako kako sam ja učinio vama.“ 12
13
14
15

„Ja vam govorim pravu istinu: sluga nije veći od svoga gospodara; a ni poslanik od onoga koji ga je poslao. Kad ovo znate, imaćete blagoslov ako tako i činite.“ 16
17

“Ne govorim o svima vama – ja znam koje sam sebi izabrao – ali, neka se ispuni Pismo: *Onaj, koji je jeo moj hleb, krenuo je petom na mene.*“ 18

„Govorim vam sada – pre nego što se dogodi – da, kad se dogodi, verujete da sam JA ONAJ KOJI JESAM. Istinu i samo istinu vam govorim: Ko prima onoga koga ja šaljem – mene prima. A ko mene primi – primio je i onoga koji me je poslao.“ 19
20

*Isus
ukazuje
na svog
izdajnika*

Kad je ovo izgovorio, potresao se u duši i posvedočio: „**Istinu vam govorim: jedan od vas će me izdati!**“ Učenici su se počeli zgledati u nedoumici o kome govori. Jedan od učenika – onaj koji je bio Isusov omiljen učenik – ležao je odmah do Isusa, pa mu je Simon Petar dao znak i šapnuo mu: „Pitaj ga o kome govori.“ On se prislonio Isusu na grudi i upitao ga je: „Ko je taj, Gospode?“ A Isus mu je odgovorio: „**To je onaj za koga ću umočiti zalogaj u činiju i dati mu ga.**“ Zatim je uzeo i umočio zalogaj i dao ga je Judi, sinu Simona Iskariotskog; a posle tog zalogaja u Judu uđe Satana. 21 22 23 24 25 26 27

Još mu je Isus rekao i ovo: „**Što hoćeš da učiniš – učini brzo.**“ Ali niko od onih koji su ležali za trpezom nije znao zašto mu je to rekao. Pošto je Juda držao kesu s novcem, neki su pomislili da mu je Isus rekao: „Kupi šta nam još treba za praznik“, ili da siromasima nešto da. Tada je Juda odmah izašao nakon što je uzeo onaj zalogaj. Bila je noć. 28 29 30

*Nova
zapovest*

Kada je on izašao, Isus reče: 31

„Sada je proslavljen Sin Čovečiji –
i Bog je proslavljen u njemu!
Ako se Bog proslavio u njemu –
i njega će Bog proslaviti u sebi!
I to brzo!
Dečice, još samo malo ću biti sa vama.
Sada kažem i vama ono što sam rekao Jevrejima:
Tražićete me, ali kuda ja idem, vi ne možete doći.“ 32 33

Dajem vam novu zapovest:
da volite jedan drugoga!
Volite jedan drugoga tako kao što sam ja voleo vas!
Po ovom će svi prepoznati da ste moji učenici,
ako budete imali ljubavi jedan za drugoga.“

Isus i Petar Simon Petar ga je upitao: „Gospode, kuda to ideš?“
A Isus mu je odgovorio: „Kuda ja idem, ti sada ne
možeš poći sa mnom, ali ćeš kasnije moći.“ Petar
ga je upitao: „Zašto sada ne mogu poći za tobom?
Za tebe ću položiti i svoj život!“ „Za mene ćeš
položiti i svoj život?“ Rekao mu je Isus. „Istinu i
samo istinu ti kažem: petao neće zakukurikati dok
me se ti tri puta ne odrekneš!“

14

*Isus
teši svoje
sledbenike* „Neka se ne uznemirava vaše srce.
Verujte u Boga i verujte u mene!
U domu moga Oca ima mnogo stanova.
Da nema, ne bih vam rekao:
Idem da vam pripravim mesto.
A kada odem i pripravim vam mesto,
onda ću ponovo doći i uzeti vas k sebi,
da i vi budete tamo gde sam ja!
A kuda ja idem – vi znate put.“

Toma mu reče: „Ne znamo ni kuda ideš, pa kako
onda možemo znati put?“ Isus mu reče:

„JA SAM PUT, ISTINA I ŽIVOT.
Niko ne dolazi Ocu osim kroz mene.

Ako ste mene upoznali – upoznaćete i moga Oca!
Odsad ga i poznajete! I videli ste ga!“ 7

Filip mu reče: „Gospode, pokaži nam Oca – i to će
nam biti dovoljno.“ Isus mu reče: „**Filipe, toliko**
vremena sam s vama i još me nisi prepoznao!“ 8 9

„Ko je video mene – video je i Oca!
Kako onda možeš da kažeš: *Pokaži nam Oca?*
Zar ne veruješ da sam ja u Ocu i da je Otac u meni? 10
Reči koje vam govorim –
ja ih ne govorim sam od sebe;
nego Otac koji živi u meni – on čini svoja dela!
Verujte mi da sam ja u Ocu i Otac u meni. 11
Ali, ako ne – onda verujte zbog samih dela!
Ja vam govorim istinu i samo istinu: 12
ko veruje u mene – činiće i dela koja ja činim!
A činiće i veća – jer ja odlazim k Ocu,
pa za šta god se molite u moje Ime, 13
uslišiću to – da se proslavi Otac u Sinu!
I ako mene nešto zamolite u moje Ime – 14
učiniću to.“

*Isusovo
obećanje
Duha
Svetoga* „Ako me volite – držaćete se mojih zapovesti. 15
Ja ću zatražiti od Oca i on će vam dati 16
drugog BRANITELJA,
da može zauvek ostati s vama.
On je DUH ISTINE, 17
koga svet nije u stanju da primi,
jer ga ne vidi i ne poznaje.

A vi ga poznajete, jer boravi s vama i biće u vama.
Neću vas ostaviti kao siročad – vratiću vam se!
Još samo malo, i svet me više neće videti –
ali vi ćete me videti!

Jer, ja živim – pa ćete i vi živeti!
Toga dana ćete shvatiti da sam ja u svome Ocu,
da ste vi u meni i da sam ja u vama.

Ko prigrli i izvršava moje zapovesti – taj me voli!
A ko voli mene – njega će voleti i moj Otac;
i ja ću ga voleti – i otkriću mu sebe.“

Juda, ne Iskariotski, upitao je Isusa: „Gospode,
kako to da ćeš se otkriti nama, a ne svetu?“ Isus
mu je odgovorio:

„Ko me voli – držaće se mojih reči;
i moj Otac će ga voleti,
i mi ćemo doći k njemu i kod njega se nastaniti.

Ko me ne voli – ne drži se mojih reči.
A reč koju slušate, nije moja –
nego je reč Oca, koji me je poslao.

Ovo vam govorim dok sam još sa vama.
A Branitelj – SVETI DUH –
koga će Otac poslati u moje Ime,
on će vas naučiti svemu i podsetiti vas
na sve što sam vam rekao.

Dajem vam svoj mir – mir vam ostavljam!
Ne dajem vam ga onako kako ga svet daje.
Neka se ne uznemirava vaše srce i neka se ne boji!
Čuli ste da sam rekao:

Odlazim, ali ću vam se vratiti!

Kad biste me voleli, obradovali biste se
 što sam rekao: *idem Ocu*;
 jer je Otac veći od mene.
 To vam sada kažem, pre nego što se dogodi, 29
 da poverujete kada se dogodi.
 Neću mnogo još s vama govoriti, 30
 jer dolazi vladar ovoga sveta.
 On nema vlasti nada mnom,
 ali svet treba da vidi da ja volim Oca 31
 i da činim sve onako kako mi je Otac zapovedio.
Ustanite, hajdemo odavde!"

15

Čokot
i loza

„JA SAM PRAVI ČOKOT, 1
 a moj Otac je VINOGRADAR.
 On odseca svaku lozu na meni koja ne rađa rod, 2
 a svaku koja rađa rod, nju orezuje i čisti –
 da donese još više roda.
 Vi ste već čisti zbog Reči koju sam vam govorio. 3
 Ostanite u meni – i ja ću ostati u vama! 4
 Kao što loza – ako ne ostane na čokotu –
 ne može sama od sebe doneti rod;
 tako ne možete ni vi ako ne ostanete u meni.
 JA SAM ČOKOT – vi ste loze. 5
 Ko prebiva u meni i ja u njemu –
 taj donosi mnogo ploda.
 Jer, bez mene ne možete činiti ništa.
 Ko ne prebiva u meni – 6
 on će se izbaciti napolje kao loza:
 osušiće se, sakupiće ga, baciće ga u vatru i spaliti.
 Ako ostanete u meni i moje reči ostanu u vama, 7
 zamolite što god hoćete – i biće vam!

Moj Otac se proslavlja time što donosite mnogo ploda i što ste moji [<i>pravi</i>] učenici.	8
Baš kao što je Otac voleo mene – tako sam i ja voleo vas.	9
Ostanite u mojoj ljubavi! Ako držite moje zapovesti, onda ćete ostati u mojoj ljubavi, kao što sam i ja držao zapovesti svoga Oca i ostao u njegovoj ljubavi.	10
Ovo sam rekao zato da bi moja radost bila u vama; da budete potpuno radosni!	11
Ovo je moja zapovest: da volite jedan drugoga kao što sam ja vas voleo!	12
Nema veće ljubavi od toga da neko da svoj život za svoje prijatelje.	13
Vi ste moji prijatelji ako činite ono što vam ja zapovedam.	14
Ja vas više ne nazivam slugama – jer sluga ne zna šta planira njegov gospodar.	15
Ja vas nazivam prijateljima, jer sam vam otkrio sve što sam čuo od svoga Oca.	16
Niste vi mene izabrali – nego sam ja vas izabrao i odredio sam vas da idete i donosite rod, i da vaš rod ostane: da vam Otac da sve što ga zamolite u moje Ime!	17
Zapovedam vam ovo: volite jedan drugoga!	17

Isus
upozorava
na mržnju
sveta

Ako vas svet mrzi –	18
znajte da je mene mrzeo pre vas.	
Kada biste bili od sveta –	19
svet bi vas voleo kao svoje.	
Ali, pošto niste od sveta,	
nego sam vas ja izdvojio iz sveta,	
zbog toga vas svet mrzi.	
Setite se izreke koju sam vam spomenuo:	20
<i>Sluga nije veći od svoga gospodara;</i>	
<i>ako su mene progonili – progoniće i vas,</i>	
<i>ako su držali moje reči – držaće i vaše.</i>	
A sve to će činiti protiv vas zbog mene,	21
jer ne poznaju onoga koji me je poslao.	
Da nisam došao i govorio im – ne bi imali greha.	22
Ali ovako – sada nemaju izgovora za svoj greh.	
Ko mrzi mene – mrzi i moga Oca.	23
Da nisam među njima učinio takva dela	24
kakva niko drugi nije učinio – ne bi imali greha.	
Ali ovako, iako su to videli –	
ipak su zamrzeli i mene i moga Oca!	
Međutim, treba da se ispuni	25
ono što piše u njihovom Zakonu:	
<i>Zamrzeli su me bez razloga.</i>	
A kada dođe Branitelj,	26
koga ću vam poslati od Oca –	
Duh Istine koji od Oca ishodi –	
on će svedočiti za mene;	
a svedočićete i vi,	
jer ste sa mnom od početka.“	

	„Ovo sve vam govorim da vam se vera ne spotakne. Isključivaće vas iz sinagoga. Šta više, dolazi vreme kada će oni, koji vas ubiju, misliti da time služe Bogu! A to će činiti zato što nisu upoznali ni Oca ni mene. Ovo vam kažem da biste se – kad dođe čas – setili da sam vam to rekao. Nisam vam ovo rekao u početku, jer sam bio s vama. Ali, sada odlazim onome koji me je poslao...”	1 2 3 4 5
Delovanje Svetoga Duha	„Niko me od vas ne pita: <i>Kuda ideš?</i> Naprotiv, ožalostila su vam se srca kad sam vam to rekao. Ja vam istinu i samo istinu govorim: Bolje je za vas da ja odem! Jer, ako ne odem, Branitelj neće doći k vama. A ako odem – poslaću vam ga! A kad on dođe, dokazaće svetu da je u zabludi u odnosu na greh, na pravednost i na sud. U odnosu na greh – to što ne veruje u mene; u odnosu na pravednost – to što odlazim k Ocu i što me nećete više videti; i u odnosu na sud – to što je vladar ovoga sveta [već] osuđen. Još mnogo toga imam da vam kažem, ali sad ne biste mogli nositi taj teret. Međutim, kada dođe on – Duh Istine – on će vas uputiti u svu istinu.	6 7 8 9 10 11 12 13

On neće govoriti sam od sebe,
 nego će govoriti ono što čuje;
 i najaviće vam ono što dolazi.
 On će mene proslavljati,
 jer će primati od onoga što je moje
 i to objavljivati vama.
 Sve što Otac ima je moje. Zato sam i rekao:
*Primaće od onoga što je moje
 i to objavljivati vama.*“

Isus
 najavljuje
 smrt i
 uskrsnuće

*Još malo – i nećete me više videti;
 i opet još malo – pa ćete me videti.*

A neki od njegovih učenika pitali su se među sobom: „Na šta je on to mislio kada nam je rekao: *Još malo – i nećete me više videti; i opet još malo – pa ćete me videti?* I šta znači: *Zato što odlazim k Ocu?* Dakle, pitali su se: „Šta znači to *još malo?* Ne znamo o čemu priča“. Znajući šta ga žele pitati, Isus im reče: „*Pitate se među sobom šta znači ono što sam rekao:*

*Još malo – i nećete me više videti;
 i opet još malo – pa ćete me videti.*
 Ja vam govorim istinu i samo istinu:
 Vi ćete plakati i tugovati – svet će se radovati –
 a vi ćete biti ožalošćeni.
 Ali, vaša žalost će se preokrenuti u radost.
 Žena trpi porođajnu muku,
 kad dođe njen čas za to.

Ali, kada porodi dete, ona zaboravlja patnju
od radosti što je ljudsko biće rođeno na svet.
Tako ste i vi sada žalosni, 22
ali ja ću vas ponovo videti;
i srce će vam se radovati – a vašu radost
niko neće moći da vam oduzme!
Toga dana me ništa nećete pitati. 23
Ja vam govorim istinu i samo istinu:
Što god zamolite Oca u moje Ime – daće vam!
Do sada niste ništa molili u moje Ime. 24
Molite – i dobićete; da vaša radost bude potpuna!“

*Isus je
Pobednik*

“Ovo sam vam govorio u pričama, 25
ali dolazi čas kada vam više neću govoriti
slikovitim jezikom,
nego ću vam o Ocu govoriti sasvim otvoreno.
Toga dana ćete moliti u moje Ime. 26
Ne kažem da ću ja moliti Oca za vas –
jer vas i sam Otac voli 27
zato što volite mene i što ste poverovali
da sam od Boga došao.
Ja sam od Oca došao na svet – 28
sada napuštam svet i odlazim k Ocu.“

Tada su njegovi učenici rekli: „Evo, sada nam 29
otvoreno govoriš; ne koristiš nikakva poređenja.
Sada znamo da sve znaš; da nema potrebe da te 30
neko nešto više ispituje. Zato verujemo da si došao
od Boga!“ A Isus im reče: 31

„Sada verujete?

Evo, dolazi čas – i došao je –
 kada ćete me ostaviti samog
 i razbežati se svaki na svoju stranu!
 Ali ja nisam sam – jer je Otac sa mnom.
 Ovo sam vam rekao da u meni imate mir!
 U svetu imate patnju, ali budite hrabri:
 Ja sam pobedio svet.“

32

17

*Isusova
 molitva*

Kada je to izgovorio, Isus je podigao pogled ka
 nebu i rekao:

1

„Oče, došao je čas – proslavi svoga Sina
 da i Sin može proslaviti tebe:
 da autoritetom, kojega si mu dao
 nad svakim telom,
 daruje večni život svemu što si mu dao!

2

A ovo je večni život:

3

da poznaju tebe,

JEDINOGA PRAVOGA BOGA;

i koga si poslao – ISUSA HRISTA!

Ja sam tebe proslavio na zemlji,
 jer sam izvršio ono što si mi poverio.

4

A sada ti proslavi mene kod sebe, Oče,
 onom slavom kakvu sam – u tvojoj prisutnosti –
 imao pre postanka sveta.

5

Ja sam objavio tvoje Ime onim ljudima
 koje si mi ti dao iz sveta.

6

Bili su tvoji i ti si mi ih dao –
 a oni su se držali tvoje reči.

Sada dobro znaju da je od tebe sve što si mi dao.

7

Jer, ja sam im prosledio reči koje si mi dao

8

i oni su ih primili; i sada znaju istinu da sam ja došao od tebe: veruju da si me ti poslao!	
Ja molim za njih – ne molim za svet – nego za one koje si mi dao, zato što oni tebi pripadaju.	9
Sve je moje tvoje – i sve je tvoje moje. I ja sam se proslavio u njima.	10
Ali, nisam više u svetu – oni su u svetu. Ja tebi dolazim, OČE SVETI, a ti njih zaštititi – u svoje Ime sačuvaj one koje si mi dao, tako da oni mogu biti JEDNO, kao što smo mi JEDNO.	11
Dok sam bio s njima, čuvao sam ih u Ime tvoje – koje si mi dao – i sačuvao sam ih sve, da ni jedan od njih ne propadne; sve, osim sina propasti – da bi se ispunilo Pismo. I sada dolazim k tebi!	12
Ali, ovo govorim dok sam još u svetu, da bi i oni imali u sebi moju radost – i to u potpunosti!	13
Ja sam im tvoju reč predao – ali svet ih je zamrzio.	14
Jer, oni nisu od sveta, kao što ni ja nisam od sveta. Ne tražim da ih uzmeš sa sveta, nego da ih sačuvaš od nečastivog.	15
Oni nisu od sveta, kao što ni ja nisam od sveta. Posveti ih u istini – tvoja reč je istina!	16
Baš kao što si ti mene poslao u svet,	17
	18

tako i ja njih šaljem u svet; i za njih posvećujem sebe, da bi i oni bili posvećeni u istini.“	19
„Ja se ne molim samo za njih, nego i za sve one koji će na njihovu reč poverovati u mene.	20
Oče, molim da svi budu jedno, kao što si ti u meni i ja u tebi!	21
Neka i oni budu u nama, jer će tako svet poverovati da si me ti poslao!	22
Dao sam im slavu, koju si ti meni dao, samo da budu jedno, kao što smo mi jedno – ja u njima i ti u meni – da budu savršeno ujedinjeni!	23
Tako će svet spoznati da si me ti poslao, i da si voleo njih kao što si voleo mene.	24
Oče, s obzirom na sve što si mi dao, želim da oni, koje si mi dao, budu tamo gde sam i ja, da gledaju moju slavu, koju si mi – iz ljubavi prema meni – dao pre postanka sveta.	25
OČE PRAVEDNI, iako te svet ne poznaje – ja te poznajem! I ovi sada znaju da si me ti poslao.	26
Jer, ja sam im obznanio tvoje Ime – i nadalje ću ga obznanjivati, kako bi ljubav, kojom ti mene voliš, bila u njima – i ja u njima.	

*Isus je
izdan i
uhvaćen*

Kada je ovo izgovorio, Isus je otišao sa svojim učenicima na drugu stranu potoka Kedrona, gde se nalazio jedan vrt, pa je on s njegovim učenicima ušao u njega. Za to mesto je znao i Juda, njegov izdajnik, jer je Isus ovde često dolazio sa svojim učenicima. On je uzeo četvu vojnika i slugu od prvosveštenika i fariseja, pa s njima dođe ovamo sa bakljama, svetiljkama i oružjem.

A Isus, znajući šta ga sve čeka, izašao je pred njih i upitao ih je: „**Koga tražite?**“ „Isusa Nazarećanina!“ odgovorili su mu. A on im reče: „**Ja sam!**“ S njima je stajao i Juda, njegov izdajnik; i kada im je rekao: „**Ja sam**“ oni su svi ustuknuli i popadali na zemlju. Ponovo ih je upitao: „**Koga tražite?**“ Odgovorili su: „Isusa Nazarećanina.“ Isus im reče: „**Rekao sam vam da sam to ja, pa ako mene tražite, onda pustite ove ljude da idu.**“ Tako se ispunilo ono što je rekao: „**Nisam izgubio nijednoga od onih koje mi je on dao.**“

A Simon Petar je isukao svoj mač, udario prvosveštenikovog slugu i odsekao mu desno uho. Sluga se zvao Malh. Isus reče Petru: „**Vrati mač u korice! Zar da ne pijem iz čaše koju mi je Otac dao?**“

Tada je četa vojnika sa svojim zapovednikom i slugama Jevreja uhvatila i vezala Isusa, pa su ga prvo odveli Ani, Kajafinom tastu, koji je bio prvosveštenik te godine. A Kajafa je bio onaj koji

je savetovao Jevreje da je „bolje da jedan čovek umre za narod“.

Za Isusom su pošli Simon Petar i još jedan učenik, kojega je prvosveštenik poznavao, pa je on ušao u prvosveštenikovo dvorište kad i Isus, a Petar je ostao napolju, pred kapijom. Tada je ovaj drugi učenik, koga je prvosveštenik poznavao, porazgovarao s vratarkom, i zatim je uveo Petra unutra. A ova sluškinja, koja je čuvala vrata, upitala je Petra: „Da nisi i ti jedan od učenika ovoga čoveka?“ On reče: „Nisam.“ Bilo je hladno, pa su sluge i stražari naložili vatru, stajali oko nje i grejali se; a i Petar je stajao s njima i grejao se.

Isus pred prvosveštenikom

U međuvremenu, prvosveštenik je ispitivao Isusa o njegovim učenicima i njegovom učenju. Isus mu je rekao: „Ja sam otvoreno govorio pred svetom. Uvek sam poučavao u sinagogi i u Hramu, gde se okupljaju svi Jevreji, i ništa nisam govorio u tajnosti. Zašto onda pitaš mene? Pitaj one koji su slušali šta sam im govorio! Jasno je da oni znaju o čemu sam govorio!“ Ali, kada je on ovo izgovorio, jedan sluga, koji je stajao blizu njega, ošamario ga je i rekao: „Zar tako odgovaraš prvosvešteniku!“ Isus mu reče: „Ako sam rekao nešto loše – dokaži da je loše. Ali, ako sam rekao dobro – zašto me udaraš?“ Tada ga je Ana, tako vezanog, poslao prvosvešteniku Kajafi.

Dok je Simon Petar tamo stajao i grejao se, upitali su ga: „Da nisi i ti jedan od njegovih učenika?“ Ali, rekavši: „Nisam,“ on je to porekao. Onda je jedan od prvosveštenikovih slugu – rođak onoga kome je Petar odsekao uho – rekao: „Zar te ja nisam video s njim u vrtu?“ A Petar je ovo opet porekao, i odmah se začulo kukurikanje petla.

*Isus pred
Pilatom*

Isusa su iz Kajafine kuće odveli u pretorijum. Bilo je rano jutro, pa nisu hteli da uđu u sam pretorijum, kako ne bi postali nečisti – da bi mogli da jedu pashalnu večeru. Zato je Pilat izašao napolje pred njih i rekao: „Kakvu optužbu imate protiv ovog čoveka?“ Oni su mu odgovorili: „Da ovaj čovek nije zlikovac – ne bismo ti ga predali!“ Pilat im reče: „Uzmite ga vi i sudite mu prema vašem Zakonu!“ Jevreji su mu rekli: „Za nas je nezakonito da ubijemo bilo koga!“ A ovo je išlo prema tome da se ispuni Isusova reč, kojom je naznačio kakvom će smrću umreti.

Onda je Pilat ponovo ušao u pretorijum, pozvao Isusa i upitao ga: „Da li si ti car jevrejski?“ Isus mu reče: „**Da li ovo govoriš sam od sebe, ili su ti to drugi rekli o meni?**“ Pilat mu je odgovorio: „Ja sigurno nisam Jevrej! Zar ne? Tvoj narod i prvosveštenici su tebe predali meni! Šta si učinio?“

Isus je odgovorio: „**Moje carstvo nije kao carstvo ovoga sveta. Kada bi ono bilo kao carstvo ovoga sveta – moji bi se podanici borili da ja ne budem**

predat Jevrejima. Međutim, moje carstvo nije odavde.“

Zato mu je Pilat rekao: „Znači, ipak si car?“ Isus mu reče: „*Ti [si u pravu kad] kažeš da sam car. Ja sam se zato i rodio i za ovo došao na svet: da zastupam istinu. Svako ko pripada istini – sluša moj glas.*“ A Pilat mu reče: „Šta je istina?“

Kada je ovo izgovorio, Pilat se opet vratio Jevrejima i rekao im: „Ja ne nalazim nikakvu osnovu za njegovu krivicu! Nego, vaš je običaj da vam za Pashu oslobodim jednoga... Dakle, da li želite da vam oslobodim cara jevrejskog?“ A oni su opet vikali: „Ne njega – nego Varavu!“ A Varava je bio razbojnik.

19

*Isus je
osuđen
na raspeće*

Tada je Pilat uzeo Isusa i predao ga na bičevanje. Vojnici su ispleli venac od trnja, stavili mu ga na glavu, pa ga ogrnuli purpurnim ogrtačem. Zatim su mu prilazili, govorili: „Živeo car jevrejski“ i šamarali su ga.

Pilat je ponovo izašao napolje i rekao im: „Vidite, izvodim vam ga napolje da znate da ne nalazim nikakvu krivicu na njemu!“ Isus je izišao napolje pred njih, noseći trnovu krunu i purpurni ogrtač, a Pilat je rekao: „Evo, vidite, ovo je čovek!“ Kada su ga prvosveštenici i sluge videli, povikali su: „Raspni ga! Raspni ga!“ „Vi ga uzmite i raspnite ga“, rekao im je Pilat, „jer ja nisam našao nikakvu

krivicu na njemu!“ A Jevreji su mu odgovorili: „Mi imamo Zakon, i prema tom Zakonu on mora da umre, jer se pravio da je Sin Božiji!“	7
Kada je Pilat čuo ove reči, još više se uplašio. Ušao je u pretorijum i upitao Isusa: „Odakle si?“ Ali, Isus mu nije odgovorio. Tada mu Pilat reče: „Zar meni ne odgovaraš? Zar ne znaš da ja imam vlast da te oslobodim i vlast da te razapnem?“ „ Ne bi ti imao nikakve vlasti nada mnom “, rekao mu je Isus, „ da ti ona nije data odozgo! Zato veći greh ima onaj koji me je predao tebi. “	8, 9 10 11
Otada je Pilat gledao da ga oslobodi, ali su Jevreji vikali: „Ako ga oslobodiš – nisi carev prijatelj! Svako ko se postavlja za cara – taj se protivi caru!“ Kada je ovo čuo, Pilat je izveo Isusa napolje i seo na sudijsku stolicu, na mestu zvanom Kameni pločnik – a jevrejski: Gavata. A to je bio Dan pripreme za Pashu, negde oko podneva. I reče on Jevrejima: „Evo vašega cara!“ A oni su vikali: „Smakni ga, smakni ga! Raspni ga!“ „Zar da razapnem vašeg cara?“ pitao ih je Pilat. A prvosveštenici su mu odgovorili: „Mi nemamo drugog cara osim imperatora!“ Tada ga je predao [vojnicima] da bude razapet.	12 13 14 15 16
Oni su uzeli Isusa – koji je nosio svoj krst – i otišli su do mesta zvanog <i>Mesto Lobanje</i> ; a na jevrejskom: <i>Golgota</i> . Tamo su ga razapeli; i s njim	17 18

još dvojicu – jednoga s jedne, drugoga s druge strane – a Isusa u sredini.

Pilat je na tablu napisao [*optužnicu*] i postavio je na krst. Pisalo je: ISUS NAZAREĆANIN CAR JEVREJSKI. Ovaj natpis su čitali mnogi Jevreji, jer je ovo mesto, gde je Isus razapet, bilo blizu grada; a bio je napisan na jevrejskom, latinskom i grčkom jeziku. Prvosveštenici su rekli Pilatu: „Nemoj da pišeš: *car jevrejski*; nego *da je on rekao da je car jevrejski!*“ Ali Pilat im je odgovorio: „To što sam napisao – napisao sam!“

Kada su vojnici razapeli Isusa, uzeli su njegovu odeću i razdelili je na četiri dela – svakom vojniku po deo. Uzeli su i košulju, ali pošto je ona bila posebna, satkana odozgo do dole u jednom komadu – bez šavova – rekli su jedan drugom: „Hajde da je ne cepamo! Hajde da bacimo kocku za nju, da vidimo kome će pripasti“ – da se ispuni Pismo koje kaže:

*„Moju odeću su razdelili među sobom,
i za moju dolamu bacili su kocku.“*

A vojnici su tako i učinili.

Pored Isusovog krsta su stajale njegova majka, njena sestra, Marija Klopina i Marija Magdalena. Isus je video majku i svog omiljenog učenika, kako

	stoji pored nje, i reče majci: „Ženo, vidi: evo ti sina!“ Zatim reče i učeniku: „Evo ti majke!“ I od toga časa je učenik preuzeo staranje o njoj.	27
Isusova smrt	Posle toga, znajući da je sve već dovršeno – kako bi se ispunilo Pismo – reče: „Žedan sam!“ A tamo je stajala posuda puna vinskog sirćeta, pa su ovim sirćetom natopili sunder, nataknuili ga na granu isopa i primakli njegovim ustima.	28 29
	Čim je uzeo sirće, Isus je rekao: „Dovršeno je!“ Pognuo je glavu i predao svoj duh.	30
	Pošto je bio Dan pripreme, Jevreji su tražili od Pilata da razapetima polome noge i da se tela uklone, da ne bi tela ostala na krstu i u subotu – jer je te subote bila Pasha [<i>doslovno: Veliki dan</i>]. I vojnici su došli i polomili noge i jednom i drugom čoveku koji su bili razapeti s Isusom. Ali, kada su došli do Isusa, onda su videli da je već umro, pa mu nisu polomili noge; nego mu je jedan od vojnika kopljem probo grudi sa strane, kod rebara – i odmah su iz rane potekle krv i voda!	31 32 33 34
	Za ovo svedoči onaj koji je to [<i>lično</i>] video i njegovo svedočanstvo je istinito. On zna da govori istinu i svedoči da biste i vi poverovali. I to se dogodilo da se ispuni Pismo: „Nijedna kost mu neće biti polomljena.“ I na drugom mestu Pismo kaže: „Gledaće onoga koga su proboli.“	35 36 37

*Isusova
sahrana*

Posle toga, Josif iz Arimateje – koji je, zbog straha od Jevreja, bio tajni Isusov učenik – zamolio je Pilata da odnese Isusovo telo. Pilat mu je to dozvolio, i on je došao i odneo telo. A došao je i Nikodim – onaj koji je ranije došao k Isusu noću – i doneo 34 kilograma mešavine smirne i aloja. Tada su uzeli Isusovo telo i – prema jevrejskim običajima sahranjivanja – uvili ga u platnene zavoje s mirisima.

38

39

40

Kod mesta gde je Isus bio razapet nalazio se vrt, i u vrtu nov grob, u kome još niko nije bio sahranjen. Zbog toga što je bio Dan pripreme za Jevreje i zato što je grob bio blizu, Isusa su položili u njega.

41

42

20

*Isusovo
vaskrsenje*

Rano ujutro prvoga dana sedmice, dok je još bio mrak, Marija Magdalena je došla na grob i videla je da je odmaknut kamen sa groba. Otrčala je kod Simona Petra i onog drugog – omiljenog Isusovog učenika – i rekla im je: „Odneli su Gospoda iz groba! I ne znamo gde su ga stavili!“

1

2

Tada su Petar i onaj drugi učenik izašli i krenuli prema grobu. Obojica su zajedno trčali, ali je drugi učenik bio brži od Petra i prvi je stigao do groba. On se nagnuo i ugledao je zavoje, koji su tamo ležali, ali nije ušao unutra. Utom, za njim, stigao je i Simon Petar; ušao je u grob i video zavoje od platna koji su tamo ležali. A platnena maramica, koja je bila na Isusovoj glavi, nije ležala zajedno sa

3

4

5

6

7

ostalim zavojima, nego je bila odvojeno savijena na jednom mestu.

Tada je ušao i drugi učenik, onaj koji je prvi stigao do groba, i video je – i poverovao je! Jer oni tada još nisu razumeli Pismo – da je neophodno da on ustane iz mrtvih! Potom su se učenici vratili kući.

Vaskrsli
Isus i Marija
Magdalena

A Marija je stajala ispred groba i plakala; i kako je plakala, nadnela se nad grobom i videla je dva anđela u belom kako sede tamo gde je počivalo Isusovo telo – jedan čelo glave, a drugi kraj nogu. „Draga ženo,“ rekli su joj oni, „zašto plačeš?“ Ona im reče: „Odneli su moga Gospoda, i ne znam gde su ga stavili!“ Kada je to rekla, osvrnula se i ugle- dala je Isusa kako stoji – ali nije znala da je to on.

Isus joj reče: „**Draga ženo, zašto plačeš? Koga tražiš?**“ A ona, misleći da je to baštovan, reče: „Gospodaru, ako si ga ti odneo, reci mi gde si ga stavio – ja ću ga uzeti.“ Tada joj Isus reče: „**Marija!**“ Ona se osvrnula i rekla na jevrejskom: „Ravi!“ – što znači *Učitelju!*

Isus joj reče: „**Ne dotiči me! Jer, još nisam otišao gore k Ocu. Nego, idi i reci mojoj braći: Ja odlazim gore k svome Ocu i vašem Ocu – svome Bogu i vašem Bogu!**“

Marija Magdalena je otišla i javila učenicima: „Videla sam Gospoda!“ I ispričala im je sve šta joj je rekao.

<i>Vaskrsli Isus i učenici</i>	Tog istog prvog dana sedmice, uveče, kada su učenici bili zajedno – a vrata bila zaključana zbog straha od Jevreja – došao je Isus, stao u sredinu i rekao im: „ Mir vam! “ Kada je to rekao, pokazao im je svoje ruke i mesto gde je bila rana kod rebara – a učenici su bili oduševljeni zato što vide Gospoda.	19 20
	Tada im ponovo reče:	21
	„ Mir vam! Kao što je Otac poslao mene, tako i ja šaljem vas!“	
	Kada je to izgovorio, dahnuo je na njih i rekao:	22
	„ Primate SVETOGA DUHA! Kome oprostite grehe – oprošteni su; a kome ne oprostite – nisu oprošteni.“	23
<i>Vaskrsli Isus i neverni Toma</i>	A jedan od dvanaestorice – Toma, zvani Blizana – nije bio s njima kada je Isus došao. Ostali učenici su mu rekli: „Videli smo Gospoda!“ Ali im je on rekao: „Ja ne verujem dok ne vidim ožiljke od klinova na njegovim rukama i ne stavim svoj prst na mesto gde su bili klinovi i ne stavim ruku u njegova rebra!“	24 25
	I nakon osam dana, njegovi učenici su opet bili u kući, a s njima je bio i Toma. Isus je ušao – iako su vrata bila zaključana – stao je među njih i rekao: „ Mir vam! “	26

Onda je rekao Tomi: „Pruži ovde svoj prst i pogledaj moje ruke. Ispruži ruku i stavi je kod mojih rebara. I nemoj da budeš neveran – nego veran!“ Toma mu je odgovorio: „Ti si moj GOSPOD i moj BOG!“ Isus mu reče:

„Ti si me video – i zato si poverovao.
Blagosloveni su oni koji ne vide – a veruju!“

*Svrha
Jovanovog
pisanja*

Isus je pred svojim učenicima učinio još mnoga druga čudesa koja nisu zapisana u ovoj knjizi. A ova su zapisana zato da biste mogli verovati da Isus jeste Hristos [Mesija, Božiji Izabranik], Sin Božiji, i da verujući imate život u njegovom imenu.

*Isusov
doručak za
učenike*

Nakon ovoga, Isus se opet pokazao svojim učenicima, i to na Tiverijadskom moru; a pokazao se ovako: Simon Petar, Toma zvani Blizanac, Natanail iz Kane Galilejske, Zavedejevi sinovi i dva druga učenika bili su tamo zajedno. Simon Petar im reče: „Idem da lovim ribu!“ A oni rekoše: „Idemo i mi sa tobom.“ Izašli su i ukrkali se u brodić, ali te noći nisu ništa ulovili.

Pred samo svitanje, Isus je stajao na obali – ali učenici nisu znali da je to on. „Deco,“ reče im Isus, „zar nemate ništa od riba?“ „Nemamo“, odgovorili su. Tada im reče: „Zabacite mrežu sa desne strane brodića – i ulovićete.“ Zabacili su je, i teškom mukom su pokušavali da je izvuku, jer je bilo previše ribe. Tada je onaj omiljeni Isusov

21

učenik rekao Petru: „To je Gospod!“ Kada je čuo da je to Gospod, Simon Petar je uzeo ogrtač i opasao ga oko struka – jer nije nosio ništa drugo od odela – i skočio je u more. Ostali učenici su došli brodićem, vukući mrežu punu riba (jer nisu bili daleko od obale – svega nekih sto metara). 8

Dok su se iskrcavali na kopno, ugledali su već gotov žar i na njemu ribu i hleb. Isus im reče: „Donesite i od ribe što ste sada ulovili.“ I Simon Petar se popeo na brodić; i izvukli su na obalu mrežu punu riba – sto pedeset i tri ribe! I pored toga što ih je bilo toliko – mreža se nije pocepala. Isus reče: „Dodite da doručkujete!“ A nijedan učenik se nije usudio da ga pita: “Ko si ti?” Znali su da je to Gospod. Zatim je Isus uzeo hleb i dao im ga – a isto tako i ribu. 9 10 11 12 13

Ovo je bilo treći put da se Isus pokazao svojim učenicima nakon svog vaskrsenja iz mrtvih. 14

*Isus
utvrđuje
Petra*

Kada su završili doručak, Isus je upitao Simona Petra: „Simone, sine Jovanov, da li me voliš više nego ovi?“ „Da, Gospode,“ odgovorio mu je Petar, „ti znaš da te volim.“ Isus mu reče: „Napasaj moju jagnjad!“ Isus ga je opet, po drugi put, upitao: „Simone, sine Jovanov, da li me voliš?“ „Da, Gospode,“ odgovorio mu je Petar, „ti znaš da te volim.“ A Isus mu reče: „Čuvaj moje ovce!“ Onda ga je Isus i treći put upitao: „Simone, sine Jovanov, da li me voliš?“ A Petar se ožalostio zato što ga je 15 16 17

Isus i treći put pitao *Da li me voliš* pa mu reče:
„Gospode, ti sve znaš – i znaš da te volim!“ Tada
mu Isus reče: „**Napasaj moje ovce!**“

„Ja ti istinu govorim:
kada si bio mlađi, sam si se opasivao
i išao si kuda si hteo.
Ali, kada ostariš, raširićeš ruke
i drugi će te opasivati i nositi tamo gde nećeš.“

To je rekao da nagovesti kakvom će smrću Petar
proslaviti Boga. I kada je to izgovorio, reče mu:
„**Hajde za mnom!**“

*Isusov
omiljeni
učenik*

Kada se Petar osvrnuo, ugledao je kako za njima
ide onaj omiljeni Isusov učenik – onaj koji se na
večeri prislonio Isusu na grudi i upitao ga: „Gos-
pode, ko je tvoj izdajnik?“ I, kada ga je video,
upitao je Isusa: „Gospode, a šta je s ovim?“ Isus
mu reče: „**Šta se to tebe tiče, čak i da ja hoću da on
ostane sve dok se ne vratim? Ti me sledi!**“ Zato
se među braćom počela širiti priča da ovaj učenik
neće umreti. Međutim, Isus nije rekao da on neće
umreti, nego je rekao: „**Šta se to tebe tiče, čak i da
ja hoću da on ostane sve dok se ne vratim?**“

Ovo je taj učenik koji svedoči za ove stvari i on je
sve ovo zapisao; i znamo da je njegovo svedočan-
stvo istinito. Ima i mnogo drugih stvari koje je

Isus učinio, koje – kada bi se sve, jedna po jedna, napisale – mislim da na svetu ne bi bilo mesta da stanu sve ove napisane knjige.

Izdaje:

Udruženje Ikonos

Poštanski pregradak 37, 11060 Beograd

Odgovara:

mr Draško Đenović

Urednik:

mr Draško Đenović

Prevod:

dr Dimitrije Popadić

Lektura:

mr Marija Kožul

Lektura autentičnosti kulturnog konteksta izvornog teksta:

mr Aleksandar Šibul

Lektura interpunkcije u svetlu teoloških implikacija:

mr Ladislav Repić

Lektura terminologije u svetlu pravoslavne teologije:

dr Svetislav Rajšić

Lektura terminologije u svetlu katoličke teologije:

dr Leonardo Beg

Lektura terminologije u svetlu protestantsko-evanđeoske teologije:

mr Đorđe Todorović Gvozdenović i

mr Darijo Šehić

Lektura kontekstualne terminologije:

mr Cveta Popadić

Korektura:

mr Nada Pilić i mr Petar Pilić

Naslovna strana i dizajn:

Vladimir Jajin

Prelom:

Ivana Jajin

Štampa:

EuroDream d.o.o. - Nova Pazova

Tiraž:

3000

ISBN: 978-86-83661-60-2

Audio verzija Evandolja
koje je napisao Apostol Jovan:

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

27-247.8

EVANĐELJE koje je napisao apostol Jovan / [prevod
Dimitrije Popadić]. - Beograd : Ikonos, 2023 (Nova
Pazova : Euro Dream). - 83 str. ; 21 cm

Prevedeno prema: Greek New Testament. - Tiraž 3.000.

ISBN 978-86-83661-60-2

COBISS.SR-ID 124663561

3 Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτοῦ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων· 2 οὗτος ἦλθεν πρὸς αὐτὸν νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββί, οἶδαμεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ δύναται ταῦτα τὰ σημεῖα ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ᾗ ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ. 3 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἄνωθεν,

Isus i
Nikodim

Među farisejima je bio čovek, jevrejski starešina, po imenu Nikodim. On je noću došao Isusu i rekao mu je: „Učitelju, znamo da si ti pravo od Boga došao kao učitelj, jer niko ne može da čini ova čuda koja ti činiš ako Bog nije s njim...” Tada je Isus rekao:

„Ja ti kažem ono što je *da i amin*:
Carstvo Božije neće videti
niko ko se ne rodi ponovo!“

A Nikodim ga je upitao: „Kako se odrastao čovek može ponovo roditi? Kako je moguće da po drugi put uđe u utrobu svoje majke da bi se rodio?“ Isus mu je odgovorio:

„Ja ti pravu istinu govorim:
ako se ko ne rodi vodom i Duhom,
ne može ući u Carstvo Božije;
jer ono što je rođeno od tela – telo je;
a što je rođeno od Duha – duh je.

3

1

2

3

4

5

6

ιώνιον. 17 οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. 18 ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸ

Audio verzija
Evangelja koje je
napisao Apostol Jovan:

